

கிணர்

THOONDIL
Sudastien Büro
Grafe Uzunel 157
A60000 Mannheim

MARAPU

1991 JANUARY

தை

உள்ளே...

அவுஸ்திரேலியச் செய்திகள்.....	4
கன்பரா மாநாடு.....	5
மெல்பன் காற்று.....	7
வெளிநாடுகளில் தமிழ்.....	12
ஜெகான் பெரேரா - பேட்டி.....	15
ஏழு ஸ்வரங்களுக்கும்.....	17
உரத்த சிந்தனை - தொழில்.....	18
படித்தோம் சொல்கிறோம்.....	19
சிறுவர் களஞ்சியம்.....	20
கராஜ் சேல்.....	22
மறைந்த கதை மாந்தர்.....	25
பொங்கல் விழா.....	32
ஒரு பயணத்துச் சோகமேன (சிறுகதை)....	34
விமர்சனம்.....	38

ஆசிரியர் வி.அரவிந்தன்

ஓர் இதயம் அழகின்றது!

முற்றுப்புள்ளியில்லா
கண்ணீர் தொடர்கள்
தேசத்தை மறைக்கின்ற
கல்வறைகள்...
நீள்கின்ற நிம்மதியில்லா
பெருமூச்சுக்கள்
தெருவெங்கும்
எழும்புக்கூடிகள்
மரண ஓலங்கள்
இதயத்தில் மௌன ஊர்வலங்கள்
உறங்கிவிட்ட உலகங்கள்
இந்தச் சின்னவன் மட்டும்
ஏன் அழகு கொண்டுடையிருக்கின்றான்.

— மொனிக்கா ஞானப்பிரகாசம்
(சிங்கப்பூர்)

அட்டைப்படம்

நளாயினி மகேஸ்வரனின் அபிநயத் தோற்றம்

முக்கிய அறிவித்தல்

மரபு இதழை அறிமுகப்படுத்தும் நோக்கத்தோடு, இதுவரை சந்தா செலுத்தாதவர்களுக்கும் பிரதிகள் அனுப்பி வந்தோம். இது இந்த இதழுடன் நிறுத்தப்படுகிறது. தொடர்ந்து பத்திரிகையை பெற விரும்பும் வாசகர்கள் தயவு செய்து சந்தாப்பணத்தை அனுப்பி உதவும்படி கேட்கப்படுகின்றனர். சந்தா செலுத்தியவர்களுக்கு மட்டுமே எதிர்காலத்தில் பத்திரிகை அனுப்பி வைக்கப்படும்.

ஆண்டு 12 வெள்ளிகள்

காசோலைகளை அபிராமி பப்பினிகேஷன் என்ற பெயருக்கு எழுதவும்.

Marapu
P. O. Box 232
Wantirna South
Victoria 3152

MARAPU is published by Vimal Aravinthan on behalf of ABIRAME PUBLICATIONS, P.O.Box 232, Wantirna South, Victoria 3152, Australia. The opinions expressed

in Marapu, are those of the authors and do not necessarily represent those of the

Editor or of the Publisher. Printed at LA-S... 220 High Street,

Northcote, Victoria 3152, Australia.

படிப்பகம்

மரபு

சுழும் சக்கரத்தின் சுழலாத புள்ளியே மரபு!

சுவடி 1

ஏடு 3

நம்பிக்கைச் சுடர்

இன்று இலங்கை அரசின் தமிழர்கள் மீதான போர் உக்கிரமாக நடைபெற்று வருகிறது. விடுதலைப் போராளிகளை அழிக்கின்றோம் என்ற கோஷத்தின் கீழ் நூற்றுக்கணக்கான அப்பாவி மக்கள் நாளாந்தம் பலியிடப்படுகிறார்கள். உலகின் மக்களை அழிக்கும் 'சாதனங்கள்', 'நட்பங்கள்' அனைத்தும் இன்று, தமிழ் மக்கள் மேல் பிரயோகிக்கப்படுகின்றன. வறுமை, வெளிநாட்டுக்கடன், விவவாசி என்பன இதுவரை காலமும் இல்லாத அளவு உயர்ந்துள்ள போதிலும், தமிழர்களை அழிக்கும் பணியில், இலங்கை அரசு நாள் ஒன்றிற்கு இரண்டரை லட்சம் அமிரிக் டாலர்களைச் செலவிட்கின்றது.

கடந்த ஆனி மாதத்திலிருந்து இதுவரை பத்து லட்சம் தமிழர்கள் வடக்குக், கிழக்கு மாகாணங்களில் அகதிகளாகி உள்ளனர். (இதில் முன்றிலொரு பகுதியினர் மட்டக்களப்பு வாசிகள்) நாலேகால் லட்சம் மக்கள் அகதிகள் முகாமில் உள்ளார்கள். 68,000 மக்கள் மட்டக்களப்புக் காடுகளில் ஒளிந்திருக்கின்றனர். ஏனையோர் தமது உறவினர்கள், நண்பர்களிடம் தஞ்சமடைந்துள்ளனர். கிழக்கிலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தில் மட்டும் நூற்பதாயிரம் அகதிகள் உள்ளனர். அங்கு இருப்பதோ பதினைந்து மலசல கூடங்கள். 116,000 மக்கள் இதுவரை இந்தியாவில் தஞ்சமடைந்துள்ளனர்.

இந்த நிலையில் இலங்கையில் நடைபெறும் போரையும், தமிழரின் அழிவுகளையும் நிறுத்துவதற்கும், ஒரு சமாதானமான தீர்வைக் காண்பதற்கும் - உதவியும், ஒத்துழைப்பும் வழங்க, அவுஸ்திரேலியா உட்பட பல உலக நாடுகள் முன்வந்துள்ளன. பொதுநல அமைப்பு நாடுகளின் பங்குபற்றுதலுடன் பேச்சு வார்த்தைகள் நடத்தப்பட்டுத் தீர்வு காணப்படவேண்டுமென்று கருத்துத் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

கடந்த காலங்களில் பல தடவைகள் ஏமாற்றப்பட்டு பேச்சு வார்த்தைகளில் நம்பிக்கையை இழந்திருந்த தமிழ் மக்களின் மனதில், இந்த யோசனைகள் ஒரு நம்பிக்கைச் சுடரை ஏற்றுவனவாகவுள்ளன.

இந்த யோசனைகள் மேலும் முன்னெடுக்கப்பட வேண்டும். நாளாந்தம் நிகழும் பலியெடுப்புக்கள், உடைமைச் சேதங்கள், அவலங்கள் நிரந்தரமாக நிறுத்தப்படவேண்டும். சுயநிர்ணய உரிமையின் அடிப்படையில் அமைந்த ஒரு தீர்வின் மூலம் தமிழ் மக்கள் தன்மானத்துடனும், நிம்மதியுடனும் வாழ வழிவகுக்கப்படல் வேண்டும்.

அவுஸ்திரேலியச் செய்திகள்...

மெல்பர்ன்

KEP Services நிறுவனம் எதிர்வரும் 02/02/91 அன்று Alexander Theatre (Monash University) ல் மாலை 8.30 மணிக்கும், 03/02/91 அன்று Longford Cinema (Toorak) ல் காலை 11 மணிக்கும் 'மைக்கேல் மதன காம ராஜன்' என்றும் திரைப்படக் காட்சியை வழங்கவுள்ளார்கள். தொடர்ந்து எதிர்வரும் 23/02/91, 09/03/91 ம் திகதிகளில் Alexander Theatre ல் முறையே 'சிறையில் பூத்த சின்ன மலர்', 'கிழக்கு வாசல்' ஆகிய திரைப்படங்களும் இடம் பெறும்.

திராவிட கலாசாரக் கழகம் நடாத்தும் 'இன்னிசை மாடீ' நிகழ்ச்சி எதிர்வரும் 09/02/91 சனிக்கிழமையும், 10/02/91 ஞாயிற்றுக்கிழமையும் மாலை 6 மணிக்கு Nunawading Arts Centre ல் நடைபெறவுள்ளது. மெல்பர்ன் வாழ் பிரபல ஈழ, இந்திய, சிங்கப்பூர் கலைஞர்கள் பங்குபற்றும் தமிழ், மலையாள, இந்தி திரை இசை நிகழ்ச்சி. இதில் வசூலிக்கப்படும் பணம், தமிழர் புணர் வாழ்வுக் கழகத்தினூடாக, இலங்கையிலுள்ள அனாதைக் கழந்தைகளைத் ததெடுக்கும் பள்ளிக்கு பயன்படுத்தப்படும்.

அவுஸ்திரேலிய தமிழர் ஒன்றியம் நடத்தும் பாரதி விழா எதிர்வரும் 16/02/91 சனிக்கிழமை, மாலை 6 மணிக்கு Parkville பல்கலைக்கழக உயர்தர கல்லூரியில் நடைபெற உள்ளது. இவ்விழாவை முன்னிட்டு 03/02/91 அன்று காலை 10 மணிக்கு YWOA மண்டபத்தில் பாடல் மனன, நாவன்மைப் போட்டிகள் நடைபெறும். இதில் முதல் இடங்களைப் பெறும் மாணவர்களுக்கு தங்கப் பதக்கங்களும், ஏனையோருக்கு அவர்களின் திறமைகளுக்கான பரிசீல்களும் 16/02/91 அன்று வழங்கப்படும்.

அவுஸ்திரேலியாவில் உள்ள தமிழரின் உண்மை நிலைமையை நமக்கு உணர்த்தும் வகையிலமைந்த தமிழ் வீடியோச் சீனியமாப்படம் ஒன்றை தயாரிக்கும் முயற்சியில் கேரேக்மார் ஈடுபட்டுள்ளார். கண்டம் கடந்து வாலும் திறமைகளை வெளிக்காட்டவுள்ள இந்தப்படம் 'வியாத இரவுகள்' என்ற பெயரடன் தயாராகின்றது. கதை வசனம் திரமதி அருள் விஜயராணி. இப்படத்தில் நடிகர்களும், பின்னணிக்குரல் கொடுக்கவும் ஆர்வமுள்ளவர்கள் கேரேக்மாரை (03) 568 4173 என்ற தொலைபேசியில் தொடர்பு கொள்ளவும்.

சிட்னி

சிட்னி சைவமன்றத்தினால் ஒழுங்கு செய்யப்பட்ட 'கலை விருந்து' கடந்த 02/12/90 மாலை Blacktown Civic Centre மண்டபத்தில் மிகவும் சிறப்பாக நடைபெற்றது. முன்னணிக் கலைஞர்களால் வழங்கப்பட்ட விளைவு, வாய்பாட்டு, பரத நாட்டியம் ஆகிய நிகழ்ச்சிகளை அங்கு பெருந்திரளாகக் கூடியிருந்த மக்கள் ரசித்து மகிழ்ந்தனர். வைபவத்திற்கு Ethnic Affairs Commission அதிகாரிகள் பிரதம அதிகாரிகளாக வருகை தந்து சிறப்பித்தார்கள்.

சிட்னி தமிழ் இளைஞர்கள் அளிக்கவிரும்பும் 'எம்மதமம் சம்மதமா?' என்ற நாடகம் 02/02/91 மாலை Strathfield Girls' High School மண்டபத்தில் சைவ மன்றத்தின் ஆதரவில் நடைபெறவுள்ளது. சென்ற ஒரு வருடங்களிலும் இவர்களால் மேடையேற்றப்பட்ட முறையே 'ஊரோடு இத்தோடு', 'அது சப்ப, இது இப்ப' என்ற நகைச்சுவை நாடகங்கள் மக்களால் மிகவும் வரவேற்கப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது. இம்முறை மேலதிகமாக கவியரசுத் துள்ளும் இடம்பெறவுள்ளது.

டா லிண்டா

கடந்த 10/12/90 அன்று வடமாளில் கூறியச்சங்கம் நடத்திய கலாசார நிகழ்ச்சி Nightcliff மண்டபத்தில் திறம்பட நடாத்தினர். இதில் இடம் பெற்ற நாடகமும், இசைநிகழ்ச்சியும் குறிப்பிடத்தக்கவை.

படிப்பகம்

கன்பெரா மாநாடு

சிட்டுக்குருவி

டிசம்பர் மாதம் 3ம் திகதி அவுஸ்திரேலிய தலைநகரான கன்பெராவில் தமிழரது மனித உரிமைகள் இலங்கையிற் சிதைக்கப்படுவது பற்றிய மாநாட்டொன்று அவுஸ்திரேலியத் தமிழ் அமைப்புகளின் சம்மேளனத்தினால் ஓடிங்கு செய்யப்பட்டிருந்தது.

அவுஸ்திரேலிய அரசாங்க அரசியல் புள்ளிகளையும், தொடர்புசாதனங்களையும் இலங்கைப் பிரச்சனையைப் பற்றிச் சிந்திக்கவும், செயற்படவும் தூண்டுவதே இம் மாநாட்டின் முக்கிய குறிக்கோளாகும். மாநாட்டைத் தலைநகரில் ஓடிங்கு செய்ததற்கு இதுவே நியாயமாகும்.

மிகவும் கவனமாகவும், அதிக சிரமத்துடனும், ஓடிங்கு செய்யப்பட்டிருந்த இம் மாநாட்டிற்கு எதிர்க்கட்சி வெளிவிவகார அமைச்சர் Robert Hill, ஆளும்கட்சியின் வெளிவிவகார பாராளுமன்றக் குழுவின் செயலாளரும், தடிவரவுக் குழுவின் தலைவருமான Senator Andrew Theophanus, அவுஸ்திரேலிய ஜனநாயகக் கட்சியின் தலைவரான Senator Janet Powell, உட்பட பல அரசாங்க, எதிர்க்கட்சி பிரமுகர்கள் கலந்து கொண்டனர். இலங்கையில் ஈடுபாடு கொண்ட அவுஸ்திரேலிய நிறுவனங்களின் பிரதிநிதிகளும் வருகை தந்திருந்தனர்.

இலங்கையின் சமீப வரலாற்றில், கடந்த நாற்பது ஆண்டுகளாக தமிழ் மக்களுக்கு இழைக்கப்பட்டுள்ள அநியாயங்களையும், மனித உரிமை மீறல்களையும் விபரிக்கும் கட்டுரைகள் வாசித்து விநியோகிக்கப்பட்டது. அவுஸ்திரேலியாவில் உள்ள நிறுவனங்களும், அரசும் இலங்கைப் பிரச்சனை பற்றி மேற்கொள்ளக் கூடிய நடவடிக்கைகள் ஆராயப்பட்டன. இலங்கையில் தொடர்ந்து நடைபெற்று வரும் மனித உரிமை மீறல்கள் எல்லோராலும் கண்டிக்கப்பட்டன. இலங்கையில் பரவலாகவும், தமிழ் பேசும் மக்களுக்கு எதிராகவும் நடைபெறும் அநியாயங்களையும், அவற்றையிட்டுத் தமது நிறுவனம் எடுத்துவரும் நடவடிக்கைகளையும் விபரித்த Community Aid Abroad நிறுவனத்தின் தேசிய தலைவர் கலாநிதி David Armstrong சமீபத்தில் இலங்கையில் கட்டவிடித்து விடப்பட்டுள்ள முஸ்லீம் பிரச்சனை பற்றியும் குறிப்பிட்டார். பல்லினங்கள் வாழும் சமுதாயங்கள் ஓடுவருக் கொருவர் விட்டுக்கொடுத்துத் தமது பிரச்சனைகளுக்குத் தீர்வு காண்பது அவசியம் என்றும், அந்நியாவசியமான இந்த அரசியற் திறன் இலங்கையில் அருகி இருப்பதற்கு முஸ்லீம் பிரச்சனை இன்னுமொரு உதாரணம் என்றும் அவர் குறிப்பிட்டார்.

அவுஸ்திரேலியத் திருச்சபைக் கவுன்சிலின் பிரதிநிதியான திருமதி Nancy Shelly தமிழ்ப் பிரச்சனையைப் பல்வேறு கோணங்களில் அணுகுவதும், இலங்கையில் இனங்களுக்கிடையில் நல்லுறவுகள் இருந்திருக்கின்றன என்பதை மறவாதிருத் தலும், அவசியம் என்று குறிப்பிட்டார். இப் பிரச்சனையைத் தீர்ப்பதில் எல்லா அணுகுமுறைகளும் - அரசியல்த் திட்டம் உட்பட பயன்படுத்தப்படுதல் வேண்டும் என்றும் கூறினார். ஓடுங்குபடும் திருச்சபையின் (Uniting Church) பிரதிநிதியான திரு Alex Kilgoure ஈழத் தமிழர்களது போராட்டத்திற்குத் தங்களது ஆதரவைத் தெரிவித்துக் கொண்டதுடன், இப் போராட்டத்தின் வன்முறைகளை பற்றிப் பேசும் போது அரசின் வன்முறைகளை மறந்துவிடக் கூடாது என்றும் குறிப்பிட்டார்.

மேலும் பற்றிய கலந்துரையாடலிற்கு தலைமை வகித்த திரு.சத்தியேந்திரா பாலசுந்தரம் அரசியல் யாப்பின் சில இயல்புகளைச் சுட்டிக்காட்டி இவற்றின் படிப்பகம்

காரணமாக உண்மையான அதிகாரப் பகிர்வோ சமஷ்டி போன்ற அமைப்போ சாத்தியமில்லை என்று கூறினார். சபையில் இருந்து கருத்துத் தெரிவித்த திருமதி Nancy Shelley இலங்கை அரசியல் யாப்பு ஏற்கனவே பலமுறை மாற்றப்பட்டள்ளது எனச் சுட்டிக்காட்டி உண்மையான மனமாற்றம் ஏற்பட்டால் யாப்பை மாற்றுவது ஒரு பிரச்சனையாய் இராது என வலியுறுத்தினார்.

அரசியல் ரீதியாக தமிழர்களால் மேற்கொள்ளப்பட்ட அமைதியான போராட்டங்கள் பெரும்பான்மை அரசால் அவமதிக்கப்பட்ட வன்முறைக்கு உள்ளாக்கப்பட்டது பற்றியும், சட்டரீதியாகவும், நிர்வாகத்தின் முழுமம் தமிழர்களுக்கு இழைக்கப்பட்ட அதியாயங்கள் பற்றியும், தமிழ்ப் பிரதேசங்களில் அரசு மேற்கொள்ளும் சிங்களக் குடியேற்றங்கள் பற்றியும், தமிழர்களைப் பரவலாக ஆதிக்க முயலும் அரசின் பயங்கரவாதத்தைப் பற்றியும் கட்டுரைகள் வாசிக்கப்பட்டன. சமாதானமான முறைகள் அனைத்தையும் அநேக ஆண்டுகள் பயன்படுத்திய போதிலும், எத்தகைய பலனும் தமிழர்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை எனவும், தமிழர்களின் சமாதான முயற்சிக்குப் பேரினவாதிகளின் வன்செயல்களே பரிசாகக் கிடைத்தன எனவும் விளக்கப்பட்டது.

மாநாட்டின் முடிவில் இலங்கையில் தமிழருக்கு எதிராக நடைபெறும் மனித உரிமை மீறல்கள் நிறுத்தப்படல் வேண்டும் எனவும், தமிழர்களது சுயநிர்ணய உரிமை மதிக்கப்பட வேண்டும் எனவும் வலியுறுத்தும் ஒரு தீர்மானம் மாநாட்டினால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. அடிநிலைரீதியான அரசுக்கும் தொடர்பு சாதனங்களிற்கும் தமிழர்களது பிரச்சனைகளையும் போராட்டத்தையும் பற்றிய விரிவான விளக்கங்களும் செய்திகளும் தொடர்ந்து வழங்கப்படுதல் வேண்டும் என்னும் செயற்திட்டம் ஒன்று ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. பிறநாடுகளும், நிறுவனங்களும் இலங்கைக்கு அளிக்கும் உதவி, இலங்கை அரசு மனித உரிமை மீறல்களைக் குறைக்கும் அளவைப்பொறுத்தே நிர்ணயிக்கப்படல் வேண்டும் எனவும் மாநாடு கோரியது.

புதிய சபாநாயகர்

கூட்டத்திலே பேச்சாளரிலும் பெரியவர், கச்சேரியிலே வித்துவானுக்கு முந்தியவர், நாட்டியகாரருக்கு முதன்மையானவர், கல்யாணவீட்டிலே மாப்பிள்ளையிலும் முக்கியமானவர், ஏன் செத்த வீட்டிலே பிரேதத்திலும் பார்க்க விசேஷமானவர். இத்தகைய சிறப்புக்கள் எல்லாம் உடையவர் யார் என்று கேட்டால் சைவவினாவிடைப் பாட ரூபகம் உள்ளவர்கள் பளிச்சென்று சிவபெருமானை நினைவு கூர்வார்கள்.

எங்களுடைய கோவில்களுக்குச் சமீபத்தில் போனவர்கள் வீடியோக் கமெராவும், அதனை வசூடக் கொண்டிருக்கும் பெரியவரும் நிற்கிறபோது எல்லாம் வல்ல எம்பிரானுக்கும் முன்றாம் இடம்தான் என்று உணர்ந்திருப்பார்கள்

நடனத்தை முதலாவதாகப் பார்க்கும் உரிமை, தாலிகட்டைப் பார்க்கும் உரிமை பிறப்பை, இறப்பை எல்லாவற்றையும் மற்ற எல்லாரையும் மறைத்துத் தான் தான் பார்க்கலாம் எனும் உரிமை பெற்றவர்கள் இப்ப ஆலாத்தியையும், அபிஷேகத்தையும் தாங்கள் தான் பார்க்கலாம் என்று வந்து நிற்கிறார்கள்.

இந்த அதியாயத்தை நீக்கவும் தமிழருக்கு ஒரு தலைவன் பிறப்பான் என்று ஒரு அருச்சனை செய்வோம். வீடியோக்காரர் அனுமதித்தால். இதைப்பற்றி மற்ற மரபு வாசகர்கள் என்ன நினைக்கிறார்கள்.

~ எம். மகாலிங்கம்

மெல்பர்ன் கார்னல்..

“கோயிலில்லா ஊரில் குடியிருக்க வேண்டாம்” என்பது முதலமொழி.

ஆனால், ஆலமரத்தின் கீழ் அமைந்ததும் கோயில்தான்; ஏக்கர் கணக்கிலான பெரும் கொங்கிரீற் கட்டிடமும் கோயில்தான். பின்னையதைவிட முன்னையது எந்த விதத்திலும் சிறப்புக் குறைந்ததல்ல. கட்டிடமல்ல கோயில்.

இன்னும் சொல்லப் போனால், உண்மையான கோயில் எங்கள் மனங்களுக்குள் நாம் வீடுகளுக்குள்ளும் தான் இருக்கிறது. இந்தக் கோவில்களைப் பாதுகாத்துக் கொள்வது, புதிய கற்கோயில்கள் கட்டுவதைவிட முக்கியமானது.

வெளிநாடுகளில் இந்துக்கள் சென்று வாழ்மிடங்களில் எல்லாம் கோயில் கட்டும் பணிகளும் ஆரம்பிக்கப்படும் வழக்கத்தைக் காண்கிறோம். இது நல்லதே. ஆனால் பல இடங்களில் இது ஒரு அந்தஸ்து தொடர்பான விஷயமாகவும் போட்டி, பொறாமைக்குரிய விஷயமாகவும் மாறுவதுதான் வருத்தத்துக்குரியது.

***

ஹவாயிலிருந்து ஒரு முக்கியமான இந்துச் சாமியார் வரப்போவதாக மெல்பர்னின் தமிழ் ஒலிபரப்புகளில் ஒரே ஆரவாரம். பேட்டிகள், சமூக அறிவித் தல்கள், itineraries... மெல்பர்னிலுள்ள ஒரு ஆலயக் குழுவினருடன் அவரது வருகை தொடர்புபடுத்தப்பட்டது.

அவுஸ்திரேலியச் கூழலில் வாழும் தன்னுடைய பிள்ளைக்கு இந்து சமயத்தில் விருப்பத்தை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்ற அக்கறை உள்ளவர் என் நண்பரொருவர். சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்தி, பிள்ளைக்கும் சாமியாரைப்பற்றி விளங்கப்படுத்தி, நேரே தரிசிக்கவும் அழைத்துப் போனார். பக்தியுடன் நிறையப் போர்வந்திருந்தனர். ஆனால் நிகழ்ச்சிக்கோ சாமியார் வரவில்லை. என்ன ஏமாற்றம்!

போகட்டும். அடுத்த நிகழ்ச்சியிலாவது தரிசிக்கலாம் என்று விசாரித்தால், இனி எந்த நிகழ்ச்சிக்குமே வரமாட்டார்; ஏதோ காரணங்களால் கோபித்துக் கொண்ட மெல்பர்ன விட்டே போய்விட்டார் என அறிந்தோம்.

எதையும் ஆராயும் தன்மை கொண்ட பிள்ளையோ துருவித் துருவிப் பல கேள்விகளைக் கேட்டது. நண்பருக்கோ தர்மசங்கடம். தனக்கே விளங்காத விவகாரத்தைப் பிள்ளைக்கு விளங்கப்படுத்துவது எப்படி?

சாமியாரின் கோபத்தைப் பற்றிப் பல கதைகள். வதந்திகள். வசைமொழிகள். போற்றுவோர் - தூற்றுவோர். என்ன குழப்பம்! என்ன திடீர் திருப்பம்!

பிரமாதப்படுத்திய வானொலிகளும் மெளனமாகிவிட்டன.

***

8 அண்மையில், மெல்பனில் கோயில் கட்டும் முயற்சியில் ஈடுபாடு கொண்ட சிலரால், கோயிலுக்கு நிதி சேர்க்க ஒரு Dinner - Dance நடாத்தப்பட்டதாம். மதுவும், மாமிசமும் விற்று ஒரு இந்துக் கோயில் கட்டத்தான் வேண்டமா என்று ஒரு நண்பர் வேதனையோடு கேட்டார்.

பக்தியையும், கலைகளையும் வளர்ப்பதே பண்டைக் காலம் தொட்டு இந்துக் கோயில்களின் பாரம்பரியமாக இருந்தது. வெளிநாடுகளில் இன்று இது உடைபட்டுப் போகவேண்டாம்.

***

சமயங்கள், அவை போதிக்கும் நற்கருத்துகளுக்காகவும், கூறும் வாழ்க்கை முறைக்காகவும்தான்.

கோவிலும் விழாக்களும், கிரியைகளும் இரண்டாம் பட்சமானவை. சாற்றை விட்டுவிட்டு நாம் சக்கையை மட்டும் பிடித்துக் கொள்ளக்கூடாது.

சமயத்தைப் பகிடிக்கிடமாக்குவது மாபாதகம். இலங்கையிலும் இந்தியாவிலும் பலர் இதைத்தான் செய்கிறார்கள். (கொழும்பின் வேல் விழா தொடக்கம் இந்தியாவின் வியாபாரக் கோயில்கள் வரை.) கோயில் அங்கு பலருக்கு அந்தஸ்து, நாட்டாண்மை, குடும்ப கௌரவம் போன்றவற்றை நிலைநாட்டும் சின்னம். மற்றும் பலருக்கு அது வியாபாரம்.

இங்கே நாம் முன்னேறிய பல இன மக்களுடன், பல்கலாசாரச் சூழலில் வாழ்கிறோம். ஆத்த தலைமுறையினரான எமது பிள்ளைகள், நாங்கள் என்ன செய்கிறோம் என்று எம்மைக் கூர்மையாக அவதானித்துக் கொண்டிருப்பதாக அண்மையில் மெல்பனில் நடந்த உரையொன்றில் குறிப்பிடப்பட்டது. இது ஒரு பெரிய உண்மை. அவர்கள் எம்மிலும் முனை கூடியவர்களாக வரவும் எல்லாத் தகுதியும் வாய்க்கப்பெற்றவர்கள். அவதானமாகவும் பொறுப்பாகவும் செயற்பட வேண்டிய கடமை எமக்குண்டு.

எமது சமயத்தின் பல்கடவுள் வழிபாடும், கிரிகை அனுஷ்டானங்களும் எமது பிள்ளைகளிடையே ஏற்கனவே விநோதமான கேள்விகளை எழுப்பக்கூடிய நேரத்தில், நாங்கள் எமது சமயத்தை மேலும் கேலிக்கிடமாக்கினால், அவர்கள் தம் வழியைப் பார்த்துக் கொள்ளுவார்கள்.

உலக மதங்களுடன் ஒப்பிடுகையில், இந்து மத தத்துவங்கள் தொன்மையும், ஆழமும், சிறப்பும் கொண்டவை. இவையே இந்து சமயத்தின் ஜீவன். கிரியைகள் தான் சமயமென்ற மாயையிலிருந்து நாம் விடுபட வேண்டும்.

சமயப் பணி செய்ய முன்வருபவர்களுக்கும் (சமயம் சொல்லுவதுபோல் ஆசை, அகங்காரங்களை ஒதுக்கி) இதய சுத்தியுடனும், கருத்துத் தெளிவுடனும், தன்னலம் இன்றியும் செயற்பட வேண்டும். குளிக்கப் போய் சேறு பூசிய கதையாகி விடக்கூடாது.

***

மற்றப் பக்கத்தில் பார்த்தால், 'கிறிஸ்தவ நற் சிந்தனைகள்' சொல்ல வரும் அன்பர்களில் சிலர், யேசுநாதரைக் கைவிட்டுவிட்டு, அரசியற் சகதிக்குள் குதித்து விடுகிறார்கள். மனதை வழிப்படுத்தும் நற்கருத்துக்களை ஒரு ஐந்து நிமிடமாவது கேட்கலாம் என்று நினைப்பவர்களுக்கு அதுக்கும் வழியில்லை. அவதம் அரசியலும், குரோதமும். என்ன லிபர்தம்!

அன்பர்கள் பலர் மெல்பன் காற்றைப்பற்றி தொடர்ந்தும் அபிப்பிராயங்கள் தெரிவித்துள்ளார்கள்.

கடந்த இதழில் 'பாவை' எழுதிய கருத்தை மேலும் வலியுறுத்தும் மற்றொரு அன்பர், "இலங்கை வானொலியைப் பற்றி எழுதினீர். ABC, 3LO வானொலிகளைப் பாராட்டினீர். ஏன் எங்கள் தமிழ் ஒலிபரப்புகள் பற்றி வாயே திறக்கிறீர் இல்லை?" என்று சண்டைக்கு வருகிறார்.

அன்பரே, மெளனமும் ஒரு மொழிதான். சிலவேளைகளில் மொழிகளுக்குள் எல்லாம் வன்மையானது. கூர்ந்து கேட்டுப் பாருங்கள், மெளனத்திலும் ஒரு நாதம் கேட்கும்!

மெல்பன் தமிழ் ஒலிபரப்புகளை வாயுபகவான் ஒழுங்காகக் கேட்பவர். எதிர் காலத்தில் இந்த ஒலிபரப்புகள் பற்றியும் அபிப்பிராயங்கள் வரும். ஏனைய மானிலங்களின் தமிழ் ஒலிபரப்புகள் பற்றியும் வரும்.

மெல்பன் காற்றுக்கு நீங்கலும் எழுதலாம். எதுவும் ஆக்கபூர்வமானதாக இருந்தால் சரி.

***

மெல்பனில் கலை, இலக்கியத்துறை களைகட்ட ஆரம்பித்துள்ள இவ்வேளையில் ஏற்கனவே இரண்டு 'இலக்கியத் திருட்டு' வழக்குகள் வாயுபகவானிடம் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. எழுத விரும்பிய அன்பர்களின் ஆர்வத்தை முனையிலேயே கிள்ளியெறியக் கூடாதென்ற நல்ல நோக்குடன், இவ் விபரங்கள் இப்பொழுது வெளியிடப்படவில்லை. எழுத்தாணி! பிடிக்கத் துணிந்தவர்களே! உற்சாகமாக எழுதுங்கள். சொந்த எழுத்தில்தான் சந்தோஷமுண்டு. திருடிப் பாடியும், எழுதியும் என்ன புண்ணியம்? அது கேவலமல்லவா? (எதிர் காலத்தில் இலக்கியத் திருட்டுக்கள் அம்பலத்துக்குக் கொண்டுவரப்படும்.)

***

Andrew Lloyd Webber அமைத்த இனிய இசையினால் அலங்கரிக்கப்பட்ட மாபெரும் தயாரிப்பான The Phantom of The Opera பல நாட்களில் மேடையேறியபின், அவுஸ்திரேலிய நடிகர் நடிகைகளுடன் மெல்பனில் தொடங்கியுள்ளது. இதற்கெனப் புதுக்கியமைக்கப்பட்ட பிறிள்செஸ் தியேட்டரில் அடுத்த இரண்டு வருடங்களுக்கு இந்த நிகழ்ச்சி தொடர்ந்து அரங்கேறுமென எதிர்பார்க்கப் படுகிறது.

இதன் தயாரிப்புச் செலவு 100 லட்சம் டொலர்கள். இதில் 70 லட்சம் டொலர், மேடையமைப்பு, ஒளி, ஒலி, தன்னியக்கக் கருவிகள், கொம்பியூட்டர்கள் போன்றவற்றிற்குச் செலவாகியுள்ளது.

அவுஸ்திரேலியாவின் ஏனைய மானிலங்களிலிருந்தும், வெளிநாட்களிலிருந்தும் இந்நிகழ்ச்சியைப் பார்க்க வருபவர்களால் விமான நிறுவனங்கள், ஹோட்டல்கள் போன்றவையும் பெரும் லாபமீட்டுமெனக் கணிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

"30 வருடங்களுக்கு முன் வந்த Westside Story, My Fair Lady போன்ற இசை நாடகங்களில் காணப்படும் நாடக நுணுக்கமோ, இசை நுணுக்கமோ இதில் இல்லை. ஆனால் இதில் ரசிக்கர்கள் காண்பது பெரும் கோலாகலம், பளபளப்பு..." என்கிறார் ஒரு விமர்சகர்.

இதை எழுதிக் கொண்டிருக்கும் போது, வளைகுடா பற்றிய போர்க் கொக்கரிப்புகள் செவிகளைத் துளைக்கின்றன. சகிக்க முடியவில்லை. மனித அநாகரிகத்தின் உச்சக் கட்டம். மனித உயிர்களைத் தூசாக மதித்து, தேதி குறித்து ஏலம் கூறப்படுகிறது.

போருக்கு எவ்வளவு அவசரம்! என்ன அகங்காரம் - வெறி! சமாதானத்தை விரும்புவோரின் கண்களுக்கு அமிரிக்க ஜனாதிபதியின் உருவத்தில் கூர்ன்தான் தெரிகின்றான்.

சதாம் ஹுசெயினின் முர்க்கத் தளமும், போர்க் குணமும் ஈராக் மக்களை மட்டுமின்றி ஏனைய நாட்டு மக்களையும் போரின் கொடுமைகளுள் தள்ளி வந்துள்ளன. அயல் நாட்டின் வீது ஆக்கிரமிப்பு நடத்திய ஈராக்கின் செயல் பொறுப்பற்றது ஏற்கமுடியாதது. ஆனால் இந்தப் பிரச்சனையை தான் தோன்றித்தனமான முறையில் குழப்பியடித்துள்ள அமிரிக்க வல்லரசு, அகில உலகையும் நிம்மதி இழக்கச் செய்துள்ளது. குறிப்பாக பஞ்சம், பட்டினியில் தவிக்கும் ஒன்றுமறியா ஏழை நாடுகள் வீது மேலும் பொருளாதாரச் சூமைகளை ஏற்றியுள்ளது.

வளைகுடாவில் உண்மையில் ஒரு யுத்தம் நிகழ்மோ இல்லையோ, இந்த யுத்தக் கொக்கரிப்புகளெல்லாம் உலகின் பகுத்தறிவுக்கு விடப்படும் ஒரு சவாலேயாகும்.

ஈராக்கைத் தட்டிக் கேட்கும் அமிரிக்காவின் செயல், ஒரு கொலைகாரனைக் கைது செய்ய முயலும் இன்னொரு கொலைகாரனின் செயலை ஒத்தது. அமிரிக்காவின் கைகளில் இரத்தம் தோய்ந்துள்ளது. உண்மையில் அது ஒருநாளும் காய்வதையிலலை. பக்கம் பக்கமாக எழுதலாம் அமிரிக்காவின் வெளிப்படையான ஆக்கிரமிப்புகளும், மறைமுகமான அரசியல் பொருளாதார ஆக்கிரமிப்புகளும் எல்லாரும் அறிந்ததே. அழகாக ஜனநாயக முலாம் பூசி நடக்கும் தொடர்கதை இது.

உலகில் எத்தனையோ ஆக்கிரமிப்புகள், அநீதிகள், அக்கிரமங்கள் நடைபெற்றிருக்கின்றன. நடைபெறுகின்றன. இன்னும் நடைபெறவும் போகின்றன. குவைத் ஆக்கிரமிப்பில் மட்டும் உள்ள வித்தியாசம் என்ன? எண்ணெய் மத்திய கிழக்கின் எண்ணெய் வளத்தை தனது பிடியிலிருந்து தளரவிட அமிரிக்கா விரும்பவில்லை. (எண்ணெய் வளத்தின் பெரும்பகுதி அமிரிக்காவின் கைப் பொம்மைகளான சர்வாதிகார அரசாங்கங்கள் வசம் உள்ளது.) இந்த எண்ணெய்ச் சுயநலத்துக்காகவே அமிரிக்க வல்லரசு இன்று முழு உலகத்தையும் யுத்தப் பயங்கரத்தினுள் அவசரப்பட்டுத் தள்ளி விட்டுள்ளது.

அமிரிக்க உயிர்களைப்பற்றி அந்த நாட்டின் ஜனாதிபதி பேசும் போது எப்பொழுதாவது கேட்டிருக்கிறீர்களா? அமிரிக்க உயிர்கள் ஏனைய உயிர்களைவிட உயர்வானவையென்று அவர்களை எண்ணத் தூண்டுவது செல்வத்திற்கும், ஆயுத பலம்தான். வியட்னாமில் அமிரிக்க ராணுவ வாகனங்களின் சக்கரங்களில் நசிக்கப்பட்ட குழந்தைகளும், பனாமாவில், எரியும் நெருப்புகளில் அமிரிக்க ராணுவத்தால் தூக்கி எறியப்பட்ட பனாமாவாசிகளும் உயிர்களல்லவா?

குவைத் நாட்டை ஆக்கிரமித்த ஈராக்கின் தவறான நடவடிக்கை, பலஸ்தீனப் பிரச்சனையைத் தீர்க்க வேண்டுகின்ற நியாயமான கோரிக்கையுடன் முடிச்சுப் போடப்பட்டுள்ளது. பலஸ்தீனப் பிரச்சனை தீர்வும், பலஸ்தீன மக்களுக்கு நியாயம் கிடைக்கவும் அமிரிக்கா எப்பொழுதும் ஒரு பெரிய தடைக்கல்லாக

இருந்து வந்துள்ளது. இன்றைய நிலை, அமெரிக்க வல்லரசுக்கு விளங்கும் மொழி சதாம் ஹுசெயின் போன்றவர்களின் மொழிதான் என்று இன்று பலரைச் சொல்ல வைத்துள்ளது.

உலகின் 'பொலிஸ் இன்ஸ்பெக்டர் ஜெனரலாகத்' தன்னைத்தானே நியமித்துக் கொண்டள்ள அமெரிக்கா, பஞ்சத்தில் விழுந்துள்ள சோவியத் யூனியனையும் இன்று விலைக்கு வாங்கிவிட்டது! ஆனால் சுதந்திரத்தை நேசிக்கும் எந்த மக்களும் அமெரிக்காவுக்குத் தலைவணங்கத் தயாராக இல்லை. அமெரிக்கத் தலையீடு என்றதுமே அவர்கள் கொதித்தெழுகிறார்கள். இந்த நிலைதான் இன்று வளைகுடாவினும்.

அங்கே நியாயத்தையும் அமைதியையும் ஏற்படுத்தும் பொறுப்பை அமெரிக்கா ஏனையோரிடம் விட்டு விடுவதே, அங்கே உண்மையான அமைதி ஏற்பட வழி.

வாய்ப்புகளாள்

பிறந்தநாள் வாழ்த்துக்கள்...

Springvale South (Vic) னைச் சேர்ந்த செல்வி தர்ஷினி ஆனந்தராஜா தனது ஏழாவது பிறந்ததினத்தை ஜனவரி மாதம் 22ம் திகதி கொண்டாடுகிறார். இவரை அம்மா, அப்பா, அம்மம்மா, அப்பம்மா, பெரியப்பாமார், பெரியம்மாமார், சித்தப்பா, சித்திமார், மாமாமார், மாமிமார் சீரும் சிறப்புடனும் வாழ வாழ்த்துகின்றார்கள்.

Wentworthville (NSW) னைச் சேர்ந்த செல்வி தர்மினி கருணாகரன் தனது முன்றாவது பிறந்தநாளை ஜனவரிமாதம் 24ம் திகதி கொண்டாடுகிறார். இவரை அம்மா, அப்பா, அண்ணாமார், அம்மம்மா, சின்னமாமா, சின்னமாமி ஆகியோர் சீரும் சிறப்புடனும் பல்லாண்ட காலம் வாழ வாழ்த்துகிறார்கள்.

North Dandenong (Vic) னைச் சேர்ந்த செல்வி அனிதா வாணி பாலசுந்தரம் தனது ஐந்தாவது பிறந்ததினத்தை பிப்ரவரி மாதம் 19ம் திகதி கொண்டாடுகிறார். இவரை அம்மா, அப்பா, ஜீவன் அண்ணா, அம்மம்மா, அப்பம்மா, ஆன்ரி, மாமாமார், மாமிமார், மச்சான்மார், மச்சாள்மார் நீடுழி வாழ வாழ்த்துகிறார்கள்.

South Clayton ஐச் சேர்ந்த செல்வி சாயிரா வசந்தராஜன் தனது முதலாவது பிறந்தநாளை பிப்ரவரி 24ம் திகதி விமரிசையாகக் கொண்டாடுகிறார். இவரை அம்மா, அப்பா, அம்மம்மா, பாட்டா, அப்பம்மா, பெரியப்பாமார், பெரியம்மாமார் மாமாமார், மாமிமார் நீடுழி காலம் சிறப்புடன் வாழ வாழ்த்துகிறார்கள்.

தமிழை ஆங்கிலத்திலேயே எழுதிவிடலாமா?

கவிஞர் அம்பியுடன் சந்திப்பு. சந்தித்தவர் M. S. செல்வராசா.

'அம்பி' என்று அழைக்கப்படும் திரு. இ. அம்பிகைபாகன் ஒரு பிரபல கவிஞர். சிறுவர்களுக்காக ஏராளமான பாடல்களையும், 'அம்பிப்பாடல்' என்ற தொகுப்பையும் ஆக்கியவர். பல ஆண்டுகளாக இலங்கைக் கல்வி வெளியீட்டுத் திணைக்களத்திலும், பாட விதான அபிவிருத்தி நிலையத்திலும் பணிபுரிந்தவர். இலங்கைப் பாடசாலைகளில் இன்று பயன்படுத்தப்படும் தமிழ் நூல்கள் பலவற்றை ஆக்குவதில் பெரும் பங்கு வகித்தவர். தமிழ் தொடர்பான ஆராய்ச்சிகள் பல செய்தவர். தமிழில் விஞ்ஞானக் கட்டுரைகள் எழுதியவர்.

இவர் அண்மையில் சிட்னிக்க வந்திருந்தபோது, மரபுக்கு அளித்த பேட்டியின் தொகுப்பு இது.

கேள்வி: வெளிநாடுகளில், பிற மொழிச் சூழ்நிலையில் நாங்கள் தமிழை எமது பிள்ளைகளுக்குக் கற்பிக்க வேண்டும் என்று முனைகின்ற பொழுது, எங்களது நாட்டிலிருந்து வேறுபட்ட சூழ்நிலையில், தமிழைக் கற்பிப்பதில் உள்ள கஸ்டங்கள், பிரச்சனைகள் என்ன?

பதில்: வெளிநாடுகளில் குழந்தைகளுக்குத் தமிழ் வகுப்புகள் நடாத்தும் பொழுது நாம் யாரோ ஒருவர் சேவை மனப்பான்மையுடன் தமிழைக் கற்பிக்க முன் வந்தால் அவரிடம் அந்தப் பணியை ஒப்படைத்து விடுகிறோம். அதே ஆசிரியர் இதற்கு முன்னர் ஒரு நாள் என்றாலும் தமிழைக் கற்பித்தாரா என்று பார்ப்பதில்லை.

கற்பிப்பது ஒரு கலை. கல்வி உளவியல் தெரிய வேண்டும். அத்தது கல்வி இயல் பற்றித் தெரிய வேண்டும். (THEORY OF EDUCATION) உதாரணமாக, சிறுபிள்ளைகளுக்கு இலங்கைப் புத்தகமொன்றிலிருந்து எடுத்து, சிறுவர் பாட்டைப் படிப்பிக்கிறார்கள்.

அம்மா மெத்தப் பசிக்கிறது
அப்பம் இரண்டு இப்போ தா
தின்றால் உடனே பசிதீரும்
தாகம் தீர மோரும் தா.

அல்லது

தோட்டத்தில் மேயுது வெள்ளைப் பசு - பக்கத்தில்
துள்ளிக் குதிக்குது கன்றுக்குட்டி.

என்பது போன்ற பாடல்களைப் படிப்பிக்கிறார்கள். சிட்னியில் அல்லது மெல்பர்னில் உள்ள குழந்தைக்கு, 'அம்மா மெத்தப் பசிக்கிறது, அப்பம் இரண்டு இப்போ தா...' என்றால் என்ன கருத்து, அப்பம் என்றாலே என்னவென்று தெரியாது. (LANGUAGE MUST BE FUNCTIONAL, NOT THEORETICAL) சொல்லப்படுவது விளங்கக்கூடிய ஒரு சந்தர்ப்பமாவது இருக்கவேண்டும். தெரியாத ஒருவைத்துப் புதிதாக ஒன்றை அறிமுகப் படுத்த முடியாது. தெரிந்த ஒன்றை எடுத்தான் புதியதொன்றை அறிமுகப்படுத்த வேண்டும்.

படிப்பகம்

பசுவைப் பற்றிப் பேசும் போது, பிள்ளைக்குப் பசுவைத் தெரியுமா என்பது கேள்வி. நமது நாட்டிலுள்ள பிள்ளைக்குப் பசுவைத் தெரியும் பசுப்பாலையும் தெரியும். ஆனபடியால் அத் பசுவில் அது பொருத்தமானது. இங்கு பிள்ளைக்குப் பசுவைப் பற்றிச் சொன்னால், போத்தல்ப்பால், பக்கற்பால் இவைதான் தெரியும். ஆனபடியால் பிள்ளைக்குப் பொருள் விளங்காது.

இங்குள்ள குழந்தைகளுக்கான பொருத்தமான சொற்களைக் கொண்ட பாட்டுக்கள் மூலம்தான் இலக்கியத்தை மட்டுமல்லாது, இலக்கணத்தையும், மொழியையும் கற்பிக்கலாம். அதே வேளையில் கற்பிக்கின்றவர்களும் தமிழ் நன்கு தெரிந்தவர்களாக, குழந்தை உளவியல் தெரிந்தவர்களாக இதில் ஈடுபாடு உள்ளவர்களாக இருக்கவேண்டும்.

கேள்வி: வெளிநாடுகளிலுள்ள பிள்ளைகளுக்குத் தமிழைக் கற்பிப்பது உண்மையில் சாத்தியமாகுமா?

பதில்: மொர்சியஸ் நாடு, இதற்கு ஒரு முக்கியமான சந்தர்ப்பத்தை எமக்கு ஏற்படுத்தித்தந்துள்ளது. மொர்சியஸ் தீவுகளில் 150 ஆண்டுகளுக்கு மேலாகத் தமிழர்கள் வாழ்ந்து வருகிறார்கள். இவர்கள் அங்கு வாழ்கின்ற முறை கவனத்தை ஈர்க்கக்கூடிய தொன்றாக இருக்கின்றது. கடந்த ஆண்டு 7வது உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி மகாநாட்டையே அங்கு நடத்தி வைத்தார்கள். கல்வி அமைச்சர் திரு. ஆறுமுகம் பரசுராமன் அவைப்பைவிடுத்திருந்தார். அழகிய தமிழ்ப் பெயராச்சே என்று நினைத்து அவருடன் பேசினால், அவருக்கே தமிழ் பேசத் தெரியாது என்று தெரியவந்தது.

அவர் கல்வி அமைச்சராக வந்த பின்னர்தான், தமிழ் மொழியை முதலாம் வகுப்பு முதல் ஆறாம் வகுப்புவரை பாடத்திட்டத்தில் சேர்த்திருக்கிறார்கள். தமிழை மட்டுமல்ல, மற்றும் அங்கேயுள்ள பிற இந்திய மொழிகளையும் அறிமுகப்படுத்தியுள்ளார்கள். அதுபற்றிய பிரச்சனைகளை ஆசிரியர்களே கூறினார்கள். பிள்ளைகள் அன்றாட வாழ்க்கையில் வீட்டிலும் சரி, வெளியிலும் சரி தொடர்பு கொள்ளுவதற்குப் பயன்படுத்தும் மொழி CREOLE எனப்படுகின்ற மொழியாகும். பிரெஞ்சு மொழியிலிருந்து மலுவிவந்தது. CREOLE என்பது ஒரு பேச்சு மொழி. எழுத்துவடிவமுண்டு, ஆனால் நடைமுறையில் அது பிரபலமானதல்ல. இந்த CREOLE கூழலிலே வாழ்கின்ற பிள்ளைகளுக்குத் தமிழ் கற்பிக்கின்ற பொழுது, அது ஒரு பிரச்சனையாக இருக்கின்றது என ஆசிரியர்கள் சொல்கிறார்கள். பிள்ளைகளுக்கு அன்றாட வாழ்வில் தமிழைப் பயன்படுத்த வாய்ப்பில்லை. எந்த ஒரு மொழியைக் கற்பதற்கும் ஒரு தேவை ஏற்படவேண்டும். நாம் ஏன் அங்கி வத்தையும், சிங்களத்தையும் கற்றோம். அவற்றில் ஆசை கொண்ட படிக்கவில்லை. 'தமிழ் எங்கள் மொழி, அதைப்படி' என்றால் மட்டும் பிள்ளைகளுக்கு அதில் ஆசை வராது.

கேள்வி: தமிழ் கற்க வேண்டும் என்றால், எழுத, வாசிக்க, பேசக் கற்க வேண்டுமா? அல்லது பேசமட்டும் தெரிந்தால் போதுமா? இதுபற்றி நீங்கள் என்ன நினைக்கின்றீர்கள்?

பதில்: இங்கும் மூன்று குறிப்பிட்ட விஷயம்தான் வருகின்றது. எந்த ஒன்றும் தேவையின் அடிப்படையில்தான் எழுகின்றது. தேவைகளை திருப்திப்படுத்தவே மொழியை நாம் உபயோகிக்கின்றோம். ஒரு குழந்தை வாழ்க்கையில் இரண்டு வருடத்தில் சில வாரங்களென்றாலும் ஊரிற்குச் சென்று பாட்டன், பாட்டியுடன் தமிழ் மட்டும் தெரிந்தவர்களுடன் பழகும் கூழ்நிலை ஏற்பட்டால், பிள்ளை தமிழைப் படிக்கும். பாட்டன், பாட்டி கூடும் எழுதி, இவர்களும் தமிழில் பதில் எழுத முடியுமென்றால், தமிழ் வாசிப்பதில், எழுதுவதில் அர்த்தம் உண்டு. அதாவது பேசுவதோ, எழுதுவதோ, வாசிப்பதோ தேவையைப் பொறுத்தது.

ஆங்கிலம் வாசிக்க விரும்பாதவன், ஆங்கிலக் கதைப் புத்தகம் வாசிப்பதில்லை. முதலில் கதையிலே ஆசை வரவேண்டும், ஆங்கிலத்தை வாசிப்பதில் ஆசை வர வேண்டும். அப்படியானால், தன்பாட்டிலேயே வாசிக்கப் பழக்கம் வரும்.

மலேசியாவின் 'மலே' மொழியை இவ்வாக்குவதற்கு என்ன செய்கிறார்கள்? ஆங்கில எழுத்துக்களை (A, B, C, D...) பாவித்து, மலேசிய பாசையை எழுதுகிறார்கள். அதாவது, அரிச்சுவடியில் உள்ள பிரச்சனையை நீக்கலாம். 247 தமிழ் எழுத்துக்களை எழுதப் பழகும் பிரச்சனையை இல்லாமல் செய்யலாம். இந்த முறையைத்தான் மொரீசியஸ் தீவிலும் புத்தத யோசிக்கின்றார்கள்.

அங்கே சென்ற ஆண்டு திருக்கார்த்திகை விழாவிற்குக் கருமாரியம்மன் கோவிலுக்குப் போயிருந்தேன். 200க்கும் மேற்பட்ட கூட்டத்தினர் பயபக்தியுடன் 'வாவா ஸூகா', வாவா ஸூகா' எனப்பாடினார்கள். எல்லாம் முடிந்த பிறகு, அவர்கள் வைத்துப் பாடிய புத்தகம் 'இன்றை வாங்கிப் பார்த்தேன். 'VA, VA MURUGA' என்று ஆங்கில எழுத்துக்களில்தான் எழுதியிருந்தது.

கேள்வி: தமிழை, ஆங்கில எழுத்துக்களில் எழுதி வாசிப்பது சரியானது என்று நீங்கள் கருதுகிறீர்களா?

பதில்: இது சரியா, பிழையா எனப் பலர் விவாதித்தார்கள். முக்கியமாகத் தமிழ் நாட்டிலிருந்து வந்தவர்கள் இதற்கு எதிர்ப்புத் தெரிவித்தார்கள். மலேசியாவில் இருந்து வந்தவர்கள் அதற்கு ஆதரவு தந்தார்கள். வேறு வேறு நாடுகளில், வேறு வேறு கூழ்நிலைகளில் வாழ்ந்தவர்கள் வேறு வேறு அபிப்பிராயங்கள் வைத்திருந்தார்கள். தமிழ் நாட்டிலே தஞ்சாவூரில் இருப்பவருக்குக் காலை எழுந்து கோலில் மணி கேட்டதும், கோவிலுக்குப் போகலாம் வரலாம், தமிழில் கதைக்கலாம் பாடலாம். அது அவருடைய நாளாந்த வாழ்க்கை. ஆனால் அது வெளிநாடுகளிற்குச் சரிவராது.

மொரீசியஸ் கல்வியமைச்சர் பரசராமன், தமிழை ஆங்கில எழுத்துக்களில் தயார் பண்ணிப் படிப்பிப்பது பற்றி யோசிக்கிறார். மலேசியாவில் 'மலே' பாஷையைப் போல், இந்தோனீசியாவில், இந்தோனேசியப் பாஷையைப் போல் ஆங்கில எழுத்துக்கள் மூலம் கற்பிக்க எண்ணுகின்றார். இதனால் 'ஓடு தடையை நீக்கலாம். அதாவது என்னைப் பார்க்கின்ற 'ஓடு பிள்ளை' மாமாவாருங்கள்' என்று சொல்லும். அப்படிச் சொல்லும் பிள்ளை தமிழில் 'மாமாவாருங்கள்' என எழுதாமல், அதையே ஆங்கில எழுத்துக்களில் எழுதும்.

இது எமது பாரம்பரியத்திற்கு முரணானதாக இருந்தாலும், பிள்ளைகளின் சௌகரியத்தைத்தான் நாம் கருத்தில் கொள்ளவேண்டும். இதில் சரி பிழை என்று எதுவும் சொல்ல முடியாது. ஆனால் தீர்க்கக் கடினமான பிரச்சனைகளை இது தீர்த்து வைக்கின்றது.

" நான் சின்னவீடு வைத்திருப்பது எப்படியோ ஜோசியருக்குத் தெரிஞ்சு போச்சு.... "

" எப்படிச் சொல்லுகிறாய்.... "

" இரண்டாம் வீட்டில் சனி என்று சொல்றாரே... "

சிங்கள மக்கள் கசப்பான பாடத்தைக் கற்றுக்கொண்டுள்ளார்கள்

~ ஜெகான் பெரேரா

இலங்கையில் உள்ள சர்வோதய இயக்கத்தின் திட்டமிடல் இயக்குனரும், சமூக, அரசியல் சிந்தனையாளருமான ஜெகான் பெரேரா அவர்கள் அண்மையில் அவுஸ்திரேலியாவுக்கு வந்திருந்தார். இலங்கையின் பிரச்சனைகள் பற்றி ஆழமாகவும், மனந்திறந்தும் பேசும் இவர், தென்னிலங்கையின் கிராமப்புறங்களில் வாழும் சாதாரண மக்களுடன் பழகி, அவர்களின் முன்னேற்றத்துக்காக உழைப்பவர். கடந்த காலங்களில் இவர் எழுதி வந்துள்ள கட்டுரைகள் எல்லோருடைய கவனத்தையும் ஈர்த்தவை. அவுஸ்திரேலியாவில் இவர் அரசாங்க மட்டத்திற் பல முக்கியஸ்தர்களைச் சந்தித்ததோடு, பல சமூக உதவி ஸ்தாபனங்களோடும், சமூகக் குழுக்களோடும் உரையாடியுள்ளார். இவரது பேட்டிகள் பத்திரிகைகளிலும், வானொலிகளிலும் முக்கியத் துவம் பெற்றன. மெல்பர்ன் 3CR தமிழ் ஒலிபரப்பில், ஜோய் மகேஸ் அவர்களுடன் இடம் பெற்ற பேட்டியின் போது ஜெகான் கூறிய கருத்துக்களின் சுருக்கம் இது.

இலங்கையில் நடப்பதை இனியும் 'ஒரு Civil war என்று அழைக்க முடியாது' இது இரண்டு ராணுவங்களிடையிலான 'ஒரு போரே என்பதை நானும் ஏற்றுக் கொள்கிறேன். இன்று சாதாரண சிங்கள மக்கள் இந்தப் போர் மேலும் தொடர்வதை விரும்பவில்லை.

சர்வோதய இயக்கம் தமிழ்ப்பகுதிகளுக்கு உதவிப் பொருட்களை அனுப்புவதில் பிரச்சனைகளைச் சந்தித்திருக்கிறது. எங்கள் லொறிகள் வடக்கை நோக்கிப் போகும்போது, இராணுவச் சோதனை நிலையங்களில் நிற்கும் ராணுவத்தினர் சொல்கிறார்கள் "நீங்கள் இவற்றையெல்லாம் அங்கே அனுப்புகிறீர்கள். யாருக்கு இவை போய்ச் சேரப்போகின்றன? இயக்கத்துக்குத்தான். நீங்கள் இயக்கங்களுக்கு பண்டங்களை அனுப்புகிறீர்கள்" என்று. இத்தகைய எதிர்ப்பு அரசு மட்டத்திலிருந்தோ அல்லது இராணுவ உயர்மட்டத்திலிருந்தோ வரவில்லை. களத்தில் நிற்கும் இராணுவத்தினரிடமிருந்துதான் இத்தகைய பிரச்சனையை எதிர்நோக்குகிறோம்.

சர்வோதயத்தின் அர்த்தம் எல்லோருடைய நல்வாழ்வுமாகும். அதற்காகவே நாங்கள் உழைக்கின்றோம். எங்களுக்கு விடுதலை இயக்கங்களுடன் பிரச்சனை ஏற்படுவதில்லை. ஜே.வி.பி. யின் போராட்டத்தின் போது நாங்கள் தெற்கில் வேலை செய்தது ஜே.வி.பி. யின் ஒப்புதலுடன்தான். அது போலவே, வடக்கிலும் விடுதலை இயக்கங்களின் ஒப்புதலுடன்தான் வேலை செய்கிறோம்.

சிங்கள மக்கள் ஒரு கசப்பான பாடத்தைக் கற்றுக்கொண்டுள்ளார்கள். எமது மக்களில் ஒரு பகுதியினரின் மனித உரிமைகள் மீறப்படமானால், மற்றொரு காலகட்டத்தில் ஏனைய மக்களின் மனித உரிமைகளும் மீறப்படும் என்பதே அதுவாகும். கடந்த முன்று வருடங்களாக அவர்களும் மிகுந்த துன்பங்களை அனுபவித்துள்ளார்கள். ஆயுதமேந்திய கூட்டத்தினர் திடீரென வீடுகளுக்குள் புகுந்து அவர்களைச் சுட்டுத் தள்ளினார்கள். வெளியே இழுத்து ரயர்கள் மீது போட்டுக் கொழுத்தினார்கள். இது அவர்களுக்குள்ளே தமிழ் மக்கள் பற்றியும், நியாயமான உரிமைகளுக்காகவும், நீதிகேட்டும் அவர்கள் நடத்தும் போராட்டத்தைப் பற்றியும் ஒரு பரிவுணர்வை ஏற்படுத்தியுள்ளது. தமிழ் மக்களின் உரிமைகளைப் பறித்து வைத்திருக்க வேண்டுமென்று சிங்களப் பொதுமக்கள் எண்ணுவதாக நான் நினைக்கவில்லை.

சுயநிர்ணய உரிமை என்பது சமஷ்டி அரசியலமைப்பை ஏற்படுத்தும் ஒரு விஷயமாக முன்வைக்கப்படமானால், சிங்கள மக்கள் அதை ஏற்றுக் கொள் வார்கள் என்றே நான் நம்புகின்றேன். அதே வேளையில், நாட்டின் பிரிவினையாக அது முன்வைக்கப்படமானால், அதை ஏற்பது அவர்களுக்கு மிகவும் கஷ்டமானதாகும்.

இன்றைய இந்தப் போர் தொடருமானால், தெற்கில் பிரச்சனைகள் அதிகரிப்பதற்கு ஏதுவாகும். வடக்கின் பிரச்சனைகளைப் பொறுத்தவரை, அங்குள்ள மக்கள் அதைப்பற்றி எதுவுமே செய்ய முடியாத நிலையில் இருக்கின்றார்கள். அவர்கள் ஆயுதம் தாங்கிய குழுக்களால் - அது விடுதலை இயக்கங்களானாலென்ன, அரசு படைகளானாலென்ன - அடக்கி வைக்கப்பட்டுள்ளனர். ஆனால் இந்தப் போர் விரைவிலே முடியாவிட்டால், மூலவளங்கள் அபிவிருத்திக்காக மீண்டும் பயன்படுத்தப்படா விட்டால், வேலையில்லாத திண்டாட்டமும் வாழ்க்கைச் செலவும் உச்ச நிலைக்குப் போய், தெற்கில் மீண்டும் பிரச்சனை ஒன்று வெடிக்கும். அது முழு நாட்டுக்குமே தீமையானது - தமிழர், சிங்களவர் இருபாலாருக்கும்.

எதிர்கால இலங்கையை Two Nations with one army என்ற அடிப்படையிலேயே நான் பார்க்கின்றேன் - அதாவது, சமஷ்டி அமைப்பிலான இலங்கையில். இலங்கைக்குள் இரண்டு இராணுவங்கள் இயங்க முடியுமென நான் நினைக்கவில்லை. ஏனென்றால், இலங்கைக்குள் இரண்டு இராணுவங்கள் இருக்குமானால் போரும் எப்பொழுதுமே இருக்கும். எங்களுக்குத் தேவை பிரச்சனைகளுக்கு ஒரு நியாயமான தீர்வு. சிங்களவரின் கையிலுள்ள ஒரு இராணுவத்தைப் பற்றி தமிழ் மக்களுக்கு ஏற்படக் கூடிய பயத்திற்கு நியாயமான அடிப்படை உண்டு என்பதை நான் உணர்வேன். ஆகவே, புதிய இலங்கையில், இராணுவம் சிங்களவர்களின் தனி ஆதிக்கத்தில் இயங்காமலும், இராணுவத்தின் பிரயோகத்தை 'வீற்றோ' செய்யக்கூடிய உரிமை சிறுபான்மையோருக்கு இருக்கக்கூடியதுமான ஒரு 'இலங்கை ஏற்படுத்த வேண்டும். கருத்து ரீதியாக, இராணுவமே இல்லாத ஒரு இலங்கையைக் காண விரும்புவன் நான்.

நம்பிக்கை

தொலைதூரம் நோக்கிய
நீண்ட பயணத்தில்
அணிவகுத்து வாருங்கள்
என்ற குகுகுப்பைகளின்
குரலுக்குத் தலைசாய்த்து
அடியெடுத்த அணிநடையின்
ஆரம்பங்களே இடறிய
நாட்களில் உன்னிடம்
ஒரு மறந்த பேனாவுக்காய்
இரந்ததில் ஆரம்பித்த
தொடர்பு தொடர்ந்தது
காதல், காமம் போக
மீதமெல்லாம் பேசிக்
கழிந்தது இனிதே

முடிவிலே
கூடவே திரிந்த
குழந்தை மனசொன்றை
குழப்புகின்றேனா என்ற
குற்றம் குறுகுறுக்க
எம்முறவின்
விரிவுதான் என்னவென்று
வினாத்தொடத்து
வினயமாய் உன்முகம்
பார்த்திருக்க
நீ மொளினித்து.....
காதோர மயிர் விலத்தி
விதிர்த்த
சிறு புன்னகை மட்டும்
நம்பிக்கை தருவாய்
இன்னும் மனசு

புமாமைந்தன்

25.12.90

படிப்பகம்

சுரு ஸ்வரங்களுக்கும்...

~ ராமநாத்

(2)

“என்ன சார், எப்படி கச்சேரி? ஜோரா பாடினார் இல்லையா? ”...
 “ஊம்... இதென்ன பாட்டு ! ஸ்ருதியே சேரவில்லை ! ஸ்ருதியோடு பாட
 இன்னொரு மதுரை மணிதான் வரணும் ”... இது போன்ற உரையாடல்கள்
 இசைக் கச்சேரிகளில் கேட்க நேருவதுண்டு. ஸ்ருதி என்றால் என்ன ? அது என்ன
 அவ்வளவு முக்கியமா ? என்று நம் மனதில் கேள்விகள் எழலாம், இக்கேள்விக்
 ளுக்குப் பதிலளிக்க கர்நாடக இசையின் அடிப்படையைச் சற்றுப் பார்க்க
 வேண்டும்.

‘ ன ரி க ம ப த நி ’ என்ற அடிப்படை ஸ்வரங்களில் ‘ஒவ்வொரு ஸ்வரமும்
 ‘ ன ’ விலிருந்து ஒரு குறிப்பிட்ட ‘ஒலி தூரத்தில் உள்ளது. உதாரணமாக,
 ‘ ப ’ வின் அலைவரிசை (Frequency) ‘ ன ’ வின் அலைவரிசையைவிட ஐந்து
 மடங்கு அதிகம். இவ்வாறு ‘ ன ’ விலிருந்து வெவ்வேறு ‘ஒலிதூரத்தில் உள்ள
 அலைவரிசைகளையே ‘ ரி க ம ப த நி ’ என்ற ஸ்வரங்களாகக் குறிப்பிட்டுள்ள
 னனர்.

‘ ன ’ வையும், ‘ ப ’ வையும் தவிர மற்ற ஸ்வரங்கள் ராகத்துக்கு ராகம் வேறுப
 டுகின்றன. இவ்வாறு தோன்றிய ராகங்கள் இன்று நடைமுறையில் மாற்றுக்கணக்
 கில் உள்ளன. ஆனால் ‘ஒரு ராகத்தை இன்னொரு ராகத்திலிருந்து வேறுபடுத்தி
 இசைத்துக் காட்டுவது எப்படி? வெகு சுவபம். முதற்ஸ்வரமான ‘ ன ’ வை ஒரு குறிப்
 பிட்ட அலைவரிசையில் நிலையாக வைத்துக் கொண்டு அதனுடன் தொடர்பு
 கொண்டுள்ள மற்ற ஸ்வரங்களை (அந்த ராகத்தின் இலக்கணத்தின் படி)
 பாடிவிட்டு, பின்னர் இன்னொரு ராகத்தின் ஸ்வரங்களைப் பாடினால் ஒரு
 ராகங்களையும் வேறுபடுத்திக் காட்ட முடியும். எனவே பல ராகங்களை மாற்றி
 மாற்றிப் பாடுவதற்கும், ‘ஒவ்வொரு ராகத்தையும் முறையாகப் பாடுவதற்கும்
 முதற்ஸ்வரமான ‘ ன ’ வை ‘ஒரே அலைவரிசையில் இசைக்க வேண்டும்.

‘ஒவ்வொரு பாடகரும் தன்னுடைய குரல் வளத்தைப் பொறுத்து இந்த ‘ ன ’
 ஸ்வரத்தின் அலைவரிசையை அமைத்துக் கொள்கிறார். இந்த ஸ்வரமே அவருக்கு
 ஆதார ஸ்வரமாகிறது. இது தொடர்ந்து ‘ஒலித்துக் கொண்டே இருந்தால்,
 அவருக்கு ராகங்கள் பாடுவது எளிதாகிறது.

எனவே கச்சேரிகளில் இந்த ஸ்வரத்தையும், ‘ ப ’ ஸ்வரத்தையும் தொடர்ந்து
 தம்பூரா எனும் கருவி மூலம் இசைக்கின்றனர். இந்த ‘ஒலியையே ‘ஸ்ருதி’ என்று
 கூறுகின்றோம்.

இந்த ஸ்ருதியோடு ‘ஒன்றிப் பாடினால்தான் ஸ்வரங்கள் சரியான அலைவரி
 சையில் ‘ஒலிக்கும்; ராகங்களும் இலக்கணத்தின்படி அமையும்; கேட்க இனிமை
 யாகவும் இருக்கும். ஸ்ருதியோடு ‘ஒன்றிப் பாடாவிட்டாலோ கேட்க நாராச
 மாக இருக்கும்; இனிமை குறையும்; அதையே ‘அபஸ்வரம்’ என்றும், ஸ்ருதி கலைந்
 தது என்றும் கூறுகின்றோம்.

கச்சேரிகளில் ‘ஒன்றாக ‘ஒலிக்கும் இசைக்கருவிகள் அனைத்தும் ‘ஒரே
 ஸ்ருதியில் சேர்க்க வேண்டும். ஸ்ருதி இசைப்பதற்காகப் பல இசைக்கருவிகள்
 உள்ளன. தம்பூராவே இவற்றில் முக்கியமானதாகும். ‘ஆர்மோனியம்’, ஸ்ருதிப்
 பெட்டி போன்ற இசைக்கருவிகளும் உபயோகப்படுத்தப்படுகின்றன. இன்று
 விஞ்ஞானத்தின் முன்னேற்றத்தால் மின்சாரத் தம்பூராவும் வந்துவிட்டது.

அடுத்த முறை நீங்கள் கர்நாடகஇசை கேட்கும் போது உன்னிப்பாகக்
 கவனித்துப் பாருங்கள். ஸ்ருதியின் ‘ஒலியை உணர முடியும். இவ்விசை ஸ்ருதியோடு
 சேர்ந்துள்ளதா என்றும் பாருங்களேன்!

படிப்பகம்

தொழில்

~ கமலா முகுந்தன்.

நடிகர் திலகம் சிவாஜி கணேசனிடம் ஒரு சமயம் நிருபர் ஒருவர் பின் வருமாறு கேட்டார்...

" ஏன் சார்... நீங்கள் ஒரு திரைப்படத்தை டைரக்ட் செய்யக் கூடாது? " சிவாஜியின் பதில் :- எனது தொழில் நடப்பது. இந்தத் துறையில் நான் இன்னும் பெரிதாக எதுவும் சாதித்துவிடவில்லை. அப்படி இருக்க, எனக்குத் தெரியாத தொழிலான டைரக்டிவ் துறையில் நான் எப்படி வளரமுடியும்.

நடிகர் திலகத்தின் தன்னடக்கம் இதில் வெளிப்பட்டாலும், அவரால் ஒரு படத்தை இயக்க முடியும் - அந்தளவுக்கு அவரிடம் அனுபவம் உண்டு என்பதுதான் அந்த நிருபரின் எதிர்பார்ப்பாக இருந்திருக்க வேண்டும்.

இங்கே நாம் ஒரு உண்மையை உணருகின்றோம்.

ஒவ்வொருவரும் தத்தமக்கு தெரிந்த தொழில்களில் ஆர்வமுடன், ஊக்கமுடன் பணியாற்றினால் அவர்களின் திறமைகள் வெளிப்படக் கொண்டே இருக்கும்.

* செய்யும் தொழிலே தெய்வம் * என்பார்கள்.

எங்கள் தாய் நாட்டில் நாம் செய்யத் தயங்கிய, இழிவெனக்கருதிய பல தொழில்களை அந்நிய நாடுகளில் செய்கின்றோம். காரணம் வருமானம்தான் அந்நிய நாடுகளில் எமக்கு முக்கியமாகப்பட்டது.

தாய் நாட்டில் தொழிற்சாலைகளில் மலகூடம் - குளியலறை துப்பரவு செய் பலர்களுடன் ஒன்றாக அமர்ந்து உணவு உண்பதற்கும் நம்மவர்கள் தயங்குவார்கள். அதே சமயம் அத்தகைய தொழிலாளர்களும் மற்றவர்களுடன் நெருங்கிப் பழக விரும்பமாட்டார்கள். அவர்களிடம் அவர்களை அறியாமலே ஒரு வகை தாழ்வு மனப்பான்மை குடியேறிவிடும்.

ஆனால் அந்நிய - முன்னேற்றமடைந்த நாடுகளில் இப்படி இல்லை.

காரணம் நகரசுத்தி தொழிலாளிகூட தனக்கென சொந்த வாகனம் வைத்து, சகல செளகரியங்களுடனும் வாழ்கின்றான். விருந்துகளில் கலந்து கொள்கிறான். சம உரிமையுடன் வாழ்கின்றான்.

இது அவ்விதமிருக்க, 'ஆடு தழை கடித்த மாதிரி' என்பது போல், சிலர் எல்லா தொழில்களையும் செய்துபார்க்கப் புறப்பட்டு இறுதியில் எதிலுமே நிறைவு காணாமல் விரகத்தியடைவதும் உண்டு. அதே சமயம் பல துறைகளிலும் சகலகலா வல்லவர்களாக விளங்குபவர்களும் உண்டு. அப்படிப்பட்ட வல்லவர்களும்கூட ஏதாவது ஒரு துறையில் மட்டும்தான் பிரகாசித்திருப்பார்கள் என்பது கூர்ந்து அவதானித்தால் புலனாகும்.

வருமானம் குறைந்திருந்தாலும் பறவாயில்லை, ஆத்மாவுக்கு மட்டும் திருப்தி கிட்டினால் போதும் என நினைப்போரும் உண்டு.

வருமானப் பெருக்கம்தான் முக்கியம் எனக் கருதி, 'ஒரே சமயத்தில் பல்வேறு தொழில்களில் ஈடுபடுவோரும் உண்டு.

யார் யார், எந்தெந்தத் தொழிலைச் செய்வது என்பது அவரவராலேயே தீர்மானிக்கப்படுகிறது. இத்தீர்மானத்தில் தெளிவும் - குறிப்பிட்ட தொழில் வாய்ப்பும் கிட்டினால் அவர்கள் உண்மையிலேயே பாக்கியவான்கள்தான்.

ஏனையோர் 'விதியே' என நொந்து கொண்டு வாழ்க்கைப் புகைச் செலுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

புள்ளி அளவில் ஒரு பூச்சி

நித்யா

மகாகவி, பாரதிக்குப் பின் கிடைத்த மிக முக்கியமான கவிஞர்களில் ஒருவர். இவரது சோகமான திடீர்மறைவு கவிதையுலகைத் தாக்கி 20 ஆண்டுகள் ஆகப் போகிறது.

மகாகவி தமிழ்க் கவிதைக்கு ஒரு வித்தியாசமான பார்வையையும் மெருகையும் தந்தவர். கவிதைத் துறைக்கு அவர் ஆற்றிய பங்களியும், அவரது கவித்துவச் சிறப்பையும் எழுதுவதாயின், ஒரு புத்தகமாகும். அவரது ஒரு கவிதையை மட்டும் இங்கு பார்ப்போம்.

படித்துக் கொண்டிருந்த புத்தகத்தில் ஒரு காற்புள்ளி போல் கிடந்த பூச்சியைப் புறங்கையால் தெரியாமல் தட்டிவிட, அது ஓர் ஓர் போகிறது. பார்த்த கவிஞரின் மனமும் உடைந்து போகிறது.

.....
நீ ஓர் ஓர் விட்டாய்!
நெருக்கென்ற தென்நெஞ்சு

வாய் திறந்தாய், காணேன்,
பசியால் உளைவுற்றுத்
'தாயே!' என அழுத
சத்தமே கேட்கவில்லை.

கூறிட்ட துண்டக் கணத்துள் கொலையுண்ட
ஓர்
கீறாகத் தேய்ந்து கிடந்தாய்,
அக்கீறுமே
ஓரங்குலம் கூட ஓடி இருக்கவில்லை.

.....
மீதியின்றி நின்னுடைய
மெய் பொய்யே ஆயிற்று

நீதியன்று நின்சா,
நினையாமல் நேர்ந்ததிது.
தீதை மறந்துவிட மாட்டாயோ சிற்றுயிரே!

காதில் அப்பூச்சி கதை ஒன்றே வந்துவந்து
மோதிற்று;
மீண்டும் படிக்க முடியவில்லை.
பாதியிலே பக்கத்தை முடிப்
படத்துவிட்டேன்.

ஒரு கவிஞரின் மென்மையான உள்ளமும் மனித உணர்வும் அழகான கவிதை வரிகளாகி வெளிப்படுகின்றன.

உயிருக்கே மதிப்பில்லாமல் போன, உயிர்கள் தூசிலும் அற்பமாக இந்தக் காலகட்டத்தில், ஒரு சின்னஞ் சிறிய பூச்சியின் மரணத்துக்குத் தான் காரணமாகிவிட்டமைக்காகத் துடிக்கும் இந்தக் கவிஞன் எங்கே! நாங்கள் எங்கே!...

சிறுவர் களக்கியம்

இ

இலை

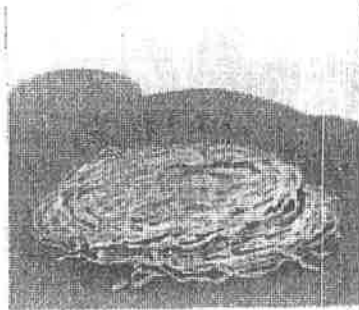
இஞ்சி

எ எ எ எ எ எ எ

ஏ ஏ ஏ ஏ ஏ ஏ ஏ

இ இ இ இ இ இ இ

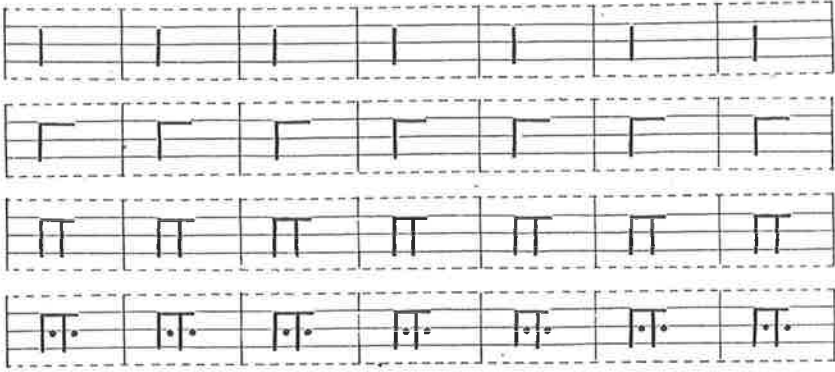
ஐ ஐ ஐ ஐ ஐ ஐ ஐ

இடியப்பம்

இட்டலி

மாவை நித்தியானந்தன்

அதிகாலை. ஆங்கிலத்தில் 'கராஜ் சேல்' என்று பெரிதாக எழுதப்பட்ட காட் போட்டை வீட்டுப் படலையில் கட்டி விட்டு நிமிர்ந்தான் சந்திரசேகரம். அவன் மனதில் பழைய நினைவுகள் படமாக 'ஓடின.

***

சந்திரசேகரம் இந்த நாட்டுக்குள் வந்து இறங்கிய பின் அறிந்து கொண்ட முதல் விஷயங்களில் 'கராஜ் சேல்' லும் 'ஒன்றாகும். விமான நிலையத்திலிருந்து வீட்டுக்குக் காரில் வரும்போதே அவனுக்கு இதைப்பற்றி விபரமாகச் சொல்லப்பட்ட விட்டது.

சந்திரசேகரத்துக்கு இது புதினமான விஷயம்தான். இலங்கையில் கராஜ் சேல் கிடையாது.

கேட்ட நேரத்திலிருந்து அவனுக்கு 'ஒரே 'திறில்'. நூறு டொலர் கசற் றேடியோ ஐந்து டொலர்... Fridge, Washing Machine இருபது, முப்பது டொலர்... விதம் விதமான சேட்டுகள் ஐம்பது சதம்... சந்திரனுக்குத் தன் காதுகளையே நம்ப முடியவில்லை. இந்தளவுக்கு காருண்யமான ஊரா?

கராஜ் நிறையச் சாமான்கள் குவிந்திருக்குமாம், வெளியிலும் பரப்பி இருக்குமாம். இதைவெல்லாம் போய்ப் பார்க்கும் நேரம்தான் எப்போது வரும்?

நல்ல சாமான்கள் எல்லாம் பார்த்து வாங்கித் தவறாமல் மனைவியிடம் அன்றே வாக்குக் கொடுத்து விட்டான்.

Map பார்த்து வழி தவறால் இடம் கண்டுபிடிக்கப் பழகிக் கொண்டபின், 'ஒரு சனிக்கிழமை காலை, பேப்பரில் விவாசம் எடுத்துக் கொண்டு 'கராஜ் சேல் பாரக்கச் சந்திரசேகரம் புறப்பட்டான். இன்னும் கார் வாங்காததால், அதிகம் தூரமில்லாத இடங்களாகப் பார்த்து நடந்து போனான்.

உரிய இடத்தை அடைவதில் பிரச்சனை இருக்கவில்லை. உள்ளே போகத் தான் 'ஒரு 'மாதிரி' இருந்தது. கேற்றடியில் கொஞ்சம் தயங்கினான்.

"வெள்ளைக்காரர்கள் ஒரு மாதிரி நினைப்பினமோ? மலிந்த பழைய சாமான்களெல்லோ வாங்கப் போறன்..."

திடீரென வந்து நின்ற இரண்டு கார்களிலிருந்து வெள்ளையர்கள் இறங்கி உள்ளே போனார்கள்.

"ஓ! வெள்ளைக்காரர்களும் இதுகளைத்தான் வாங்குகினம் போலை."

அந்த கணம் அவர்களையும் முந்திக் கொண்டு உள்ளே நின்றான்.

சின்ன ஆணி! தொடக்கம், பெரிய கட்டில், மேசை வரை விற்பனைக்கு இருந்தன. "வெள்ளைக்காரர்கள் ஒன்றையும் எறிய மாட்டினம் போலை" என்று தனக்குள் சொல்லிக் கொண்டான்.

சுமந்து போகக் கூடிய அளவுக்கு அவன் பொருட்களை வாங்கிக் கொண்டு புறப்பட்டான்.

இப்படித் தொடங்கிய "கராஜ் சேல்" விவகாரம் 'ஒவ்வொரு சனிக்கிழமையும் தொடர்ந்தது. கராஜ் சேலிலும் சாமான்களுக்கு விலை குறைத்துக் கேட்கலாம் என்பதை இரண்டு, மூன்று கிழமைகள் கழிந்தபின்தான் அறிந்தான். அதற்குப் பிறகு, கராஜ் சேல் அவனுக்கு இன்னும் 'இளரெஸ்ரிங்' ஆக இருந்தது.

படம் மட்டும் வரும், சத்தம் வராத ரி.வி. பத்து டொலருக்குப் போட்டிருப்பதைக் கண்டு, விலை கேட்டு ஐந்து டொலருக்கு வாங்கிக் கொண்டான். ரி.வியைப் பற்றித் தெரிந்த நண்பனொருவன் இருந்தான். எப்படியும் அவனைக் கொண்டு திருத்திவிடலாமென்று நம்பிக்கை.

என்ன ஆச்சரியம்! ரி.வி.யை வீட்டில் கொண்டு வந்து இருக்கி, பிளக்கைப் போட்டபோது படம் மட்டுமல்ல, சத்தமும் வந்தது. எல்லாம் திறமாக வேலை செய்தது. புதிதாக வாங்கப் போனால் 500 டொலருக்குக் குறையாது.

கொண்டு வரும் போது குலங்கியதால் பிழை சரிவந்திருக்க வேண்டுமென்று நண்பன் விளக்கம் தந்தான். அதனால் மீண்டும் அது குலங்கி விடாத முறையில் பார்த்துக் கொள்ளும்படி மனைவிக்கு அறிவிக்கப்பட்டது, ரி.வி. ஒரு முலையில் வைக்கப்பட்டது.

வீட்டுக்கு வருபவர்களெல்லாம் ஐந்து டொலருக்கு வாங்கின அருமையான ரி.வியின் கதையைக் கேட்டு அசந்து போனார்கள். தாங்கள் 500, 600 டொலர் என்று கொடுத்த ரி.வி. வாங்கினதை எண்ணிச் சந்திரனில் கடுமையாகப் பொறாமைப்பட்டவர்களும் உளர்.

அடுத்த சனிக்கிழமை அவனுக்கு ஒரு பென்னம் பெரிய 'வக்கியும் கிளீனர்' இயந்திரமொன்று அகப்பட்டது. "பழதாய்ப் போச்சு" என்று சொல்லி அதை அவனுக்கு இலவசமாகவே கொடுத்தவிட்டார்கள்.

வீட்டில் வந்து பிளக்கைக் கழற்றிப் பார்த்தபோது வயர் கழன்று போயிருந்தது. பொருத்தி விட்டதும் கம்பீரமாக வேலை செய்தது.

சந்திரசேகரத்தால் நம்பமுடியவில்லை. இப்படியும் நடக்குமா?

சந்திரசேகரம் தன்னுடைய முதுகிலே தட்டிக் கொண்டான்.

வெள்ளைக்காரர்களுக்குப் பிளக்கில் வயர் போடவும் தெரியாது என்று சொல்லி எல்லோருடனும் சேர்ந்து சிரித்ததில் அவனுக்குப் பெரிய சந்தோசம்

சந்திரசேகரத்தின் வீட்டில் இப்பொழுது 'எயர் கொன்டிஷனர்' வரை எல்லாம் இருந்தன. இல்லாத பொருள் இல்லை.

எல்லாம் கராஜ் சேலில் வாங்கிய பொருட்கள்தான். இதனால் அவனுக்கு உண்மையில் ஒரு குறையும் தெரியவில்லை. மனைவிக்கு மட்டும், இடைக்கிடை நினைக்க ஒரு மாதிரி இருக்கும். 'என்ன இருந்தாலும் பழைய சாமான்தானே. இவ்வளவும் புதிசென்றால்...?' என்று எண்ணியதும் கற்பனை மேலும் நீளமுடியாமல் நின்றுவிடும்.

சந்திரசேகரத்திற்குத் தெரியும் இவ்வளவையும் புதிசாய் வாங்க எவ்வளவு பணம் தேவைப்பட்டிருக்குமென்று. அவனைப்பொறுத்த வரை இது ஒரு பொருளாதார வெற்றி மட்டுமல்ல, அவனுடைய கெட்டித்தனத்துக்கும் ஒரு சவால். "கராஜ் சேல் ஒரு தனி பீல்ட். அதிலும் நிறைய நூட்பங்கள் இருக்கு" என்று சொல்லுவான்.

வீட்டுக்கு விருந்தாளிகள் வந்தால், முக்கால் பங்கு நேரமும் கராஜ் சேல் பற்றிய உரையாடலில்தான் கழியும். எல்லோரும் அவனுடைய கதைகளைக் கேட்டு வாயைப்பிளந்தபடி இருப்பார்கள்.

வெற்றிக்கு மேல் வெற்றி கண்ட சந்திரசேகரம் சில தோல்விகளையும் தழுவாமலில்லை. அவன் வாங்கிக் கொண்டு வந்த புல்லு வெட்டும் மெஷின், புல்லைச் சரியாக வெட்டியெறிய மறுத்தது. வேலை செய்யாத Washing Machines இருந்தும், பெரிய freezer ஒன்றும், drier ஒன்றும் வீட்டில் பெரிய இடத்தைப் பிடித்து வைத்துக் கொண்டிருந்தன.

***

இவ்வாறே நாட்கள் ஓடிக் கொண்டிருந்த போது, சறோஜா இந்த ஊரில் புதிதாக வந்து குறங்கினான். அவன், சந்திரசேகரத்தின் மனைவியின் பழைய சினேகிதி. இருவரும் ஒன்றாகப் படித்தவர்கள்.

சறோஜாவின் கணவன் பத்து வருடங்களாக 'மோனில்' பெரிய உத்தியோகம் பார்த்தவன். உழைத்துக் கொண்டு வந்த காசில், வந்ததும் வராததுமாக எல்லாம் புதுச் சாமான்களாக வாங்கிக் குவித்தார்கள். வீடு பளபளத்தது. சறோஜா கராஜ் சேலை வெளிப்படையாகவே நையாண்டி செய்தாள்.

சறோஜாவுடன் தனிமையாக ஒருநாள் சாப்பாட்டுக்குப் பிறகு 'குசு குசு' வெனக் கதைத்துக் கொண்டதிலிருந்து, சந்திரசேகரத்தின் மனைவிக்கு எல்லாச் சந்தேகமும் தீர்ந்துவிட்டது.

* கராஜ் சேல் எண்டு சொல்லி, உலகத்திலை உள்ள குப்பை கூளங்களையெல்லாம் வீட்டுக்குள்ளை கொண்டு வந்து சேர்த்துப் போட்டியன். இந்த உலகத்திலை பிறந்து நான் என்னத்தைக் கண்டன். சறோஜாவைப் பாருங்கோ" என்று புறு புறுத்தான். கண்ணீர் விட்டும் அழுதான்.

இந்தத் திடீர் மாற்றம் சந்திரசேகரத்துக்கு வியப்பையும், எரிச்சலையும் ஊட்டியது. சிறிதாகத் தொடங்கிய விவாதம், நாளுக்கு நாள் வளர்ந்து புயலாகிப் புகம்பமாக வெடித்தது. குடும்ப உறவே ஆட்டம் காணும் போல இருந்தது. எதைக் கதைத்தாலும் கடைசியாக அது கராஜ் சேலில் தான் வந்து முடிந்தது.

"என்னைப் பிடிக்காவிட்டால் டிவோஸ் தந்து முடிச்சிட்டே, வேறே ஆரையென் கட்டுங்கோ" என்றும் சொல்லிவிட்டான்.

இந்த நேரமாகப் பார்த்து ரி.வி.யும் சந்திரசேகரத்தைக் கைவிட்டு விட்டது. திடீரென்று அதில் சத்தம் நின்று விட்டது. பழைய மாதிரி, படம் மட்டும் தான் வந்தது.

சந்திரசேகரத்தால் தாக்குப் பிடிக்க முடியவில்லை. தோல்வியை 'ஒப்புக் கொண்டு, குடும்ப அமைதியைக் காப்பாற்றத் தீர்மானித்தான். 'ஒவ்வொன்றாக வாங்கிச் சேர்த்த பொருட்கள் எல்லாவற்றையும் விற்றுவிட முடிவு செய்தான்.

இதன் விளைவுதான் கேற்றில் இப்பொழுது அவன் தொங்கவிட்ட போட்டி. இன்னும் சிறிது நேரத்தில் நிறையப் பேர் அவன் வீட்டுக்கு வரத் தொடங்கி விடுவார்கள். அவன் வீட்டிலும் இன்று 'கராஜ் சேல்'.

மறைந்த கதை மாந்தர்

எஸ். பொ.

காவநதி ஓடுகிறதா? ஓடுவது என்ன? நீரா? காலமா? கரை தட்டுவது என்ன? நூரைகளா? பூக்களா? நூரைகளானாலென்ன? பூக்களானாலென்ன? அற்ப ஆயுட்கள்!

மெய்யாத்தான். என்றை சின்னமாமா அற்ப ஆயுட்கள், சேட்டமாக வளர்ந்த தென்னங்கன்று, கன்னிப்பாளை தள்ளிப் பூரிக்கிற சமயத்திலை வெட்டிச் சாய்ச்சது போல, அது கடிய சாவு!

பிராமணனையும் வெண்ட சிவலை. 'சிலுப்பா' வெட்டு முடி, இலேசாகச் சுருண்டு பிறுதியைக் கொஞ்சம். குஸ்திப் பயிற்சிகளும், கம்பு விளையாட்டுகளும் செய்து ஊழைச்சதை வடித்தெறிந்த உடம்பு. 'புளியம் வைரத்திலை கடைந்தெடுத்த பாளைப் பொல்லுப் போல' என்று ஓட்டை நாகேசர் கூட வாயுறுவார். 'ஓடு முடி இளந்தாரியை மடியிலை பிடிச்சு ஒற்றைக் கையாலை தூக்கியெடுத்தது, தலைக்கு மேலாலை முன்று சுற்றுச் சுற்றி, பக்குவமாக மறுபடியும் நிறுத்தி வைப்பாராம். 'புதிஞ்ச தேங்காய்ப் புலும், கழுனித்தண்ணியும் கடிச்சு வளர்ந்த உடம்பே? கைத்தீனாக எள்ளுப் புண்ணாக்கு திண்டு வளர்ந்ததாக்கும்' என்று அப்பையா பச்சமுடன் புழுவார். 'வேள்விக் கிடாய்கள்' வளர்ப்பதுதான் அவர் பொழுது போக்கு. தனது அநபவங்களைச் சடைஞ்சு கதைப்பது அவர் இயல்பு. ஆச்சி, முத்த அக்கா பிறந்த ஓடு வடுகத்திற்குள்ளேயே தாயைத்தின்னி ஆகிவிட்டார். ஆச்சிதான் அக்கையும் அம்மையுமாக அவரை வளர்த்தவர். இதனாலும் இளவயதிலேயே அவர் 'ஆச்சி' என்கிற மரியாதை பெற்றவர். அவ கடைசியையும் சின்னமாமாவின் சாவு பற்றிச் சலிப்புச் சொல்லிக் கொண்டே இருந்தவ. 'என்றை துரையன் மட்டுமே உசிரோடை இருந்தால், எந்தப் புருக்கையன் நாக்கு நெளிச்சுக் கதைப்பான்? .. அவன் பைசிக்கிள் ஏறி வந்தான் எண்டால், அருச்சுன மகாராசன் தேரிலை ஏறிவந்தது போலை தானெனை... எப்பேர்ப்பட்ட அல்லி அரசாணி! எண்டாலும் அவன்ரை மணத்திலையே மருண்டு போவான்...' என்று ஆச்சி சலிப்புச் சொல்லி, முக்கைச் சீறி, துடைக்கும் பொழுது பார்ப்பதற்குப் பாவமாக இருக்கும். அவர் நினைவிலே அவ மனம் உக்கியது.

அப்புத்துரை என்ற பெயரை அநேகர் அறிய மாட்டினம். 'துரையன்' என்றால்தான் வடிவாய்த் தெரியும். 'வல்லவன், விண்ணன், துளிரந்தவன் எண்ணியது முடிக்கும் அருள் பெற்றவன்.' தொட்டதெல்லாம் பொன்னாகும் அப்படி ராசியான 'ஓடு கை. அவர் கசவாரமல்ல. 'சம்பாத்தியத்திலும் சிலவு கையடக்கமாக இருக்கவேண்டும்' என்ற கூக்கும் அறியாதவர். செவலுக்கும் மீறிய வருமானத்தை 'மாவைக் கந்தன் தாரான்' என்கிற தாராளப் போக்கு. கோயில் வளவில் பாம்பு ரெண்டுபிணைச்சல் லீலையிற் றுட்பட்டிருப்பதை 'பேப்பர் செல்லையா அறிவிக்க தன் சிலுக்குச் சால்வையைக் கொண்டு வந்து எறிந்தவர். பிணைச்சல் அந்தச் சால்வையில் 'பிரதட்டை' செய்து சென்றது. முக்கிய பணிவிடை என்றால், அந்தச் சால்வை தோளில் ஏறும். 'துரையன் வெண்டு வருவான்' என்பது அநபவமாகப் பொலிந்தது. யாழ்ப்பாணம் ஆஸ்பத்திரி வீதியில், பின்னாளில் இவங்கை வங்கியின் முதலாவது யாழ்ப்பாணக் கிளை செயற்பட்ட கட்டடத்தில், பலசரக்குக் கடை ஒன்று நிறுவி முதலாளியானவர். சொந்தக் கடைவைத்து நலிந்து போன தீவுப் பகுதிக் கடைக்காரர் 'ஓடுவரை மனேச்சராக வைத்தவர். அப்பொழுது துரையனுக்கு வயது இருபதுதான். மனேச்சர் கடைத்திறப்புக்களை வீட்டிலே 'ஓப்படைத்துச் செல்லும் பொழுது, கடைக்காக வாங்கும் 'வீரகேசரி'யைக் கொடுத்துச் செல்வார். இவ்வாறுதான் எங்கள் வீட்டிலே தினசரி வாசிக்கும் பழக்கம் ஏற்பட்டது. அவருடைய மின்னல் வேக வளர்ச்சி பலருக்குப் புகைச்சலையும் எரிச்சலையும் ஊட்டியது. தன் தம்பியைச் சுட்டுப் பொசுக்கும் 'கண்ணா' றைப் போக்குவதற்கு ஆச்சி எத்தனையோ எத்தனங்கள் எடுப்பா. சின்னமாமா அதாப்பியம் பேசித் தப்பித்துக் கொள்ளுவது வேடிக்கையாக இருக்கும்.

இந்தச் சின்னமாமாவின் மான்மியத்தைச் சொல்லி உங்களை அறுப்பது என் நோக்கமல்ல. ஆனால், அவருடைய புதுமையான போக்குகளின் காரணமாகத்தான் அக்காலக் கதை மாந்தர் பலருடைய முதல் தரிசனம் எனக்கு வாய்த்தது. அவர்களைப் பற்றிய நினைவுப் படங்கள் என் மனதில் எழும் பொழுது, அவற்றின் மீது இவரின் படம் மெல்லிதாக Super impose ஆகி இருப்பதை அவதானிக்கின்றேன். முலங்கள் அச்சாவாகப் பேணப்படுதல் எழுத்துச் சத்தியத்திற்கான நிலைக்களன் என்பதை இன்றளவும் என் மதமாகப் பயிலுகிறேன்.

என் அம்மா இந்த மாமாவுக்கு நேர் முத்தவள். ஆனாலும், நாலைஞ்ச வயசு வித்தியாசம். அப்பையா 'பேக்கர்' என்று ஊர் வழங்கிய பட்டத்தை ஆட்சேபிக்காதவர். இயக்கச்சிக்குத் தெற்கே வேட்டைக்குப் போக வேண்டிய நாள்களைப்பற்றிக் கனாக் காணுவதிலும், வேட்டை அநுபவங்களைப் பற்றிப் புசத்துவதிலும் காலம் கழிப்பவர். ஏனையன இரண்டாம் பட்சம். சோதி மாயியின் மகள் 'கலக்கனல்' விட்டதாக 'விசனம்' வந்தது. அம்மா உருத்துக்காரி. ஆயத்தங்கள் நடந்தன. 'தயிலா'ப் பெட்டியிலே லாமிச்சை லோர்களினால் மணமுட்டி வைக்கப்பட்டிருந்த 'அருமந்த' ரவுக்கை சின்னனாப் போய்விட்டதை அப்பொழுதுதான் உணர்ந்தா. அவருக்குப் பெரிய அந்தரம். இதனை அறிந்த சின்னமாமா சைக்கிளை உருட்டிக் கொண்டு வெளியே போனார். 'ஓரு மணி' நேரத்துக்குள் 'பொட்டனி யாவாரி' 'ஓருத்தன் அம்மா முன்னால் தன்னுடைய கடையை விரித்தான். நான் என் வாழ்க்கையிலே முதன் முதலாகப் பார்த்த சீனன் அந்தப் பொட்டனிக்காரன்தான். எப்படி மறக்கமுடியும்? (பல்லாண்டுகள் கழித்து, சீனப் பிரதமர் செள என் லாய் பொலநறுவைக்கு வந்தபோழுது, அவருக்குச் சிலப்பு மாலை அணிந்து மகிழும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டது என்பது வேறு விஷயம்)

அந்தச் சீனன் சிரித்தால் கறுப்புக் காவி ஏறிய பற்களும், இடையிடையே டால் அடக்கும் தங்கப் பற்களும் தெரியும். கொள்ளை கொள்ளையான, வகை வகையான சிலுக்குத் துணிகளை, அம்மா விரித்துப் போட்டிருந்த பாயிலே பரப்பிப் போட்டான். எல்லாமே சீனாவில் செய்யப்பட்ட பட்டுத் துணிகள், அந்தக் காலத்திலே 'அபூர்வமான சிலுக்குத் துணிகளை விற்பவர்கள் சீனர்களே'. என்று கியாதி இருந்தது. 'அக்காச்சி' என்ன யோசிக்கிறாய்? வேண்டிய துணியை எடு... உன்னை தம்பி 'துரையன் செத்துப் போனானா?' என்று கேட்டபடி முற்றுத்தின் 'ஓதுக்கில் நின்ற மாமரத்தில் சைக்கிளைச் சாத்தினார். பிறகு என்ன? துணி செலக்ஷனும் பேரமும். இடையில் அக்கம் பக்கம் வீடுகளிலே வாழும் பெண்களும் வந்து சேர்ந்து கொண்டார்கள். அந்தக் காலத்தில் ரூபாய்க்கு எத்தனையார் என்பதுதான் பேரத்தின் அடிப்படையாக இருந்தது. அம்மா கண் வைத்த துணியில் இன்னும் இரண்டு பெண்களுக்கும் ஆசை வந்துவிட்டது. 'ஓலு லூவாக்கூ நாலு யாலு' என இணங்கி, நீட்டச் சதூரப் பொல்லாகத் தோன்றிய 'முழத்தடியால்' அளந்து வெட்டினான். அன்று அவனுக்கு நல்ல விபாபாரம். பின்னர், அவன் காலத்துக் காலம் வீட்டுக்கு வருவான். அவனிடம் வாங்கிய துணியிலே தைச்ச கழிசான்தான், நான் போட்டு மகிழ்ந்த முதலாவது சிலுக்கு உடப்பு. இரண்டாம் உலக யுத்தத்தின் போது, யப்பான்காரன் சிங்கப்பூரைப் பிடித்த பிறகு, இந்தச் சீனப் பொட்டனி விபாபாரிகள் மறைந்து போனார்கள்!

அந்தக்காலத்து யாழ்ப்பாணக் கலாசாரத்தைப் பழஞ்சோத்துக் கலாசாரம் என்று கூடச் சொல்லலாம். பழஞ்சோத்துத் தண்ணி, மோர், ஊறுகாய்த் தண்ணி, எலுமிச்சம் பழம் மலிஞ்ச காலத்தில் சக்கரைத் தண்ணி, உலையில் வடிச்ச தெவிடிக் கஞ்சிக்குள் கொஞ்சம் தேங்காய்த் தூருவல் போட்ட ... இவையே யாழ்ப்பாணத்தின் பாளங்களாகப் பயன் பட்டன. (பனை கொடியேறும் காலங்களில் வேறு பாளங்களும் உலவின) இருந்த போதிலும், காலையில் கோப்பி குடிக்கும் பழக்கம் நான் அறிவறிந்த காலத்திலேயே வந்துவிட்டது. கொத்தமல்லி, லோக்கொம்பு, கோப்பிக் கொட்டை ஆகியவற்றை பவுண் நிறத்துக்கு வறுத்தெடுத்து, உரலிலே பட்டுப் போல இடித்து, அரித்து, 'மணம் போகாமல்' 'மோட்டமினு'க்குப் போத்தல்களிலே அடைத்து வைத்தல் அரிய கலையாகும். இந்தக் கோப்பித் தூளைக்

கலந்து முட்டைக் கோப்பி அல்லது பால்க் கோப்பி தயாரிப்பார்கள். (கூகக் காய்ச்சிய ஆட்டுப் பால் கலந்து ஆச்சி தயாரித்த பால் கோப்பியின் சுவை இதனை எழுதும் இப்பொழுதும் என் வாயில் உறுகின்றது.)

‘ஓடு காலத்தில், ‘கொடும்பார்’ சிலருடைய வீடுகளிலும், பறங்கித் தெருவார் வீடுகளிலும் தவிர, மற்றைய இடங்களில் தேநீர் அருந்தும் பழக்கம் புகவில்லை. யாழ்ப்பாண மண்ணிலே, தேநீர் குடிக்கும் பழக்கத்தினை, இலங்கைத் தேயிலை பிரசார சபை திட்டமிட்டே புகத்தியது. தெருத் தோறும் இச்சபையின் வான்கள் வந்து பால்த் தேத்தண்ணியும், வெறுந் தேத்தண்ணியும் இலவசமாக வடிங்கின. இலவசமாகத் தலையிடையைக் கொடுத்தாலும் ‘:போலிங்’ கில் நின்று பெற்றுக் கொள்ளும் நமது மக்கள் தேநீரை வீட்டுவைப்பார்களா? முன்று மணியளவில் எங்கள் தெருவில் தேநீர் விநியோகம் நடக்கும். வின்சன்ற் அண்ணர்தான் இதற்குப் பொறுப்பு. ‘ஓடு நாளர் வின்சன்ற் அண்ணரும் சின்ன மாமாவும் சிரித்துச் சிரித்துப் பேசிக் கொண்டு நுந்தார்கள். மறுநாள் ‘தேத்தண்ணி’ வான் வரும் நேரத்தில் ‘பாண், பாண்!... சீனிப் பாண்’ என்ற குரல் கேட்டது. கறுத்த ரெக்ளின் துணியிலே போர்வை தைக்கப் பட்ட கூடையைச் சுமந்து கொண்டு சிங்கள பேக்கரிக்காரர் ஓடுவன் வந்தான். மேவிச் சீவி ஓடு சின்னப் புளியுருண்டை சைனிலிருந்த குடியியை முடித்திருந்தான். வளைந்த சீப்பு ஓன்று குடியியைப் புறம்பு படுத்திச் சொருகப்பட்டிருந்தது. அந்தச் சீப்பு புதினமாகவும், வடிவாகவும் இருந்தது. நீலநிறம் தூக்கவாகத் தெரிந்த கட்டம் போட்ட சாறும். சாறத்தை இடப்பிலே இணைத்து அகலமான கறுத்த பெட்டி. காசுகள் வைப்பதற்கு பெட்டி அவைகள் இருந்தன. ‘மொதலாள் சொன்னதுதானே?... ஆரிய குளம் பாஞ்சாலைக்க வாறதுதானே... அது சுட்டி இந்த நோட்டுக்கும் வாறது கட்டாங் இல்லை...’ என்று அந்த மாத்தறைச் சிங்களவன் மாமாவுடன் தமிழில் பேசினான்.

கூடையைத் திறந்தான். கூடை நிறையத் தின்பண்டங்கள். (பிற்காலத்திலே, அவற்றை சீனிப்பாண், சங்கிவிப்பாண், பன்னு, கேக் வகைகள், ரஸ்க் வகைகள், பிங்கட் வகைகள் என இனங்கண்டேன்.) மாமா எங்களைக் கேட்டுக் கேட்டுச் சில பண்டங்களை வாங்கி எடுத்தார். அவன் சென்ற பின்புதான் தேநீர்வண்டி எங்கள் தெருவிலே நுழைந்தது. (இவ்வாறுதான் சாயந்தரங்களிலே தேநீருடன் ‘டிபன்’ சாப்பிடும் பழக்கத்தினை மாமா எங்கள் வீட்டிலே புகத்தினார்.) பின்னர் இந்தப் பேக்கரிக்காரர்கள் பலராக சைக்கிள் கரியர்களிலே பாண்களும், ஏளைய பேக்கரிப் பண்டங்களும் வீட்டுக்கு வீடு விநியோகித்து வந்தார்கள். இந்த விநியோக முறை யாழ்வாசிகளுக்கு வசதியாகவும் இருந்தது. தனிச் சிங்கள இனவாதம் நிச்சயித்த போர்களினால், யாழ்ப்பாண மண்ணிற்கு வசதி சேர்த்த இந்தக் கதை மாந்தர்களும் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து மறைந்து போனார்கள்.

பெருமான் கோயிலின் கிழக்கு வீதியிலே நடைபெற்ற காத்தவராயன் கூத்து இன்னமும் என் நெஞ்சில் பசுமையாக இருக்கின்றது. புகள் பூத்த சண்டியன் ‘அடிக்கடை’ச் சண்முகத்தின் மோதாவிலே அது நடந்தது. வேட்டையாடச் செல்லும் காத்தவராயன் ஆரியப்பூமாலை என்னும் இளவரசியீது காதல் வசப்படுகின்றான். அவனுடைய தாய், அவளை மறந்து முறை மச்சாங்களுள் ஓருத்தியை மணந்து கொள்ளும்படி அறிவுரை வடிங்குவார். ‘நாவல் பழம் போல நல்ல கறுப்பு அம்மா...’ என்றெல்லாம் மச்சாள்மாரின் அழகைக் கிண்டல் செய்யும் அவன், ‘காலால் நடக்காமலே தொட்டியத்துச் சின்னான் - அவன் காற்றாய்ப் பறந்து வந்தான் தொட்டியத்துச் சின்னான்’ என்று அழைத்ததும் உதவிக்கு வரும் தோழனுடன் ‘வளையல் வாங்கலையா வளையல்...’ என்று கூவிக் கொண்டு வளையல் வியாபாரியின் வேடத்தில் ஆரியப் பூமாலை யின் அரண்மனைக்கு வருவான். அவனுடைய கையிலே மாட்டிலும் பொழுது வளையல்கள் பல உடையும். அந்தச் சாட்டிலே காதலர்கள் இருவரும் கைகள் மூலம் ஸ்பரிசம் மாறிக் கொள்வார்கள். இந்தக் கட்டத்திலே ‘அடிக்கடை’ச் சண்முகம் கம்பீரமாக விசில் அடித்துக் கூட்டத்துக்குக் களை சேர்ப்பார்கள். ரசிகப் பெருமக்கள் பலரும் ‘விசிலடிச்சாள் குஞ்சு’ களாக மாஜுவார்கள்! பெண்கள் பகுதியிலிருந்து தோ அருவருப்பை மிதிச்சது போலக் கூச்சல் எழும்பும். விசிலடியும் பொய்க் ாவமான எதிர்க் கூச்சலும் கொஞ்ச நேரம் வலு முடிப்பாத்தியாக இருக்கும்...
படிப்பகம்

விடிய விடிய 'முழிப்பு'தற்குக் கிடைக்கும் 'டானிக்' போல சிவபெருமான், மாறியம்மன் போல 'வளையற்கார'னும் 'ஓடு கற்பனையான பாத்திரன்' என்றுதான் நான் கனகாலமாக நினைத்திருந்தேன்.

அக்கா (பெரியம்மா மகள்) பெரிய பிள்ளையாகிவிட்டா. இதனால் அந்த வருடம், நல்லூர் கந்தசுவாமி கோயில்த் திருவிழாக்களுக்கு, அவ போகவில்லை. அயலிலே வாழ்ந்த அவருடைய தோழியர் பலரும், கை நிறைய வளையல்கள் மாட்டிய பொலிவுடன், வண்ணாத்திப்புச் சிகள் போல, பொட்டுக் களாலே பூத்துப் புறப்பட்டுத் திரிந்தார்கள். அக்காவின் மனக்குறையை யாரும் கண்டு கொள்ளவில்லை. மற்றவர்களின் மனக்குறைகளை நுட்பமாக அறிந்து கொள்ளும் ஆற்றல் மாமாவிற்கு இருந்தது. 'ஓடுநான் அவர் திட்டுப் பென்று வளையல்காரன்' 'ஓடுவனை வீட்டிற்குக் கூட்டி வந்தார். கண்ணாடி வளையல்கள் என்றும் ரப்பர் வளையல்கள் என்றும் பல அளவுகளிலும், வடிவங்களிலும் மனம் கற்பனை செய்யக் கூடிய அத்தனை நிறங்களிலும் வளையல்கள் இருந்தன. அக்காவுக்கு ஓரண்டு கைகள் நிறைய வளையல்கள் மாட்டிச் செய்து அடகு பார்த்தார். அந்த நிகழ்ச்சிக்குப் பிறகுதான் வளையல்காரன் என்பது கூடத்திலே வரும் பாத்திரமல்ல, யாழ்ப்பாணத்தில் நடமாகும் யதார்த்தமான பாத்திரமே என்ற அறிவு மண்டையிலே உறைச்சது. பிறகு பல சந்தர்ப்பங்களிலே வளையல்காரனைப் பார்த்திருக்கிறேன். பார்க்கும் பொழுதெல்லாம் அந்தக் காத்தான் கூத்து சீன் மனதிலே படர்ந்து மறையும். பின்னர், ஓவர்கள் காலத்தின் தேவையை அசூசரித்து, மணிக்குடைக்காரர்களாக அவதாரம் எடுத்தார்கள். வளையல்கள் மட்டுமன்றி, குட்டிக்கூறா உட்பட பலவகையான பூசல்கள், சந்தனை சோப்பு உட்பட பலவகையான வாச சோப்புகள், பலவகை ஊசிகள், நிறநூல் பந்துகள், பொத்தான்கள், கிளிப்பின்கள், ரிப்பனுகள், சீப்புகள், கண்ணாடிகள், பூச்சி உருண்டைகள் என்று பெண்கள் விரும்பும் அத்தனை மணிச் சாமான்களையும் தகரப் பெட்டி 'ஓன்றிலே நைசாக அடைத்தெடுத்துக் கொண்டு வருவார்கள். 'இணிக்க இணிக்கப் பேசி அறுவாண்கள் அறாவிலை சொல்லுவாண்கள்' என்று ஆச்சி அவன்களுடைய செவிகளில் விழுத்தக்கதாக புறுபுறப்பா.

ஆச்சிக்குப் பிடித்தமான 'ஓடு வியாபாரியைக் கொண்டு வந்து சேர்த்ததும் சின்னமாமாதான். அவர் 'ஓடு இந்நியாக்காரக் கிழவர். அசப்பில் சினிமாவில் வரும் மீசை முருகேசு! அட்டைப் பெட்டி 'ஓன்றுக்குள் நிறையப் புத்தகங்கள் திணித்து, எடுத்து வருவார். தேவாரப் புத்தகங்கள், விரதங்களின் மகத்துவம், கைரேகை சாஸ்திரம், பாரதம், 'ராஜதேசிங்கு' 'நல்லதங்களின்' போன்ற பெரிய எழுத்துப் புத்தகங்கள் கிடைக்கும். அநேகமான புத்தகங்களைக் கற்றுத் தேர்ந்த பாண்டத்தியம். நினைத்த வரிகளைக் குறித்த புத்தகத்தில் குறிப்பிட்ட புத்தகத்தைத் திறந்து கணப் பொழுதிலே காட்டுவார். கண்ணாடியை மாட்டி, 'ஓற்றையைப் புரட்டி, 'ஓற்றைக் காலுக்குச் சிமிட்டாக கொடுத்தான் ராஜதேசிங்கு...' என்று பாடத் தொடங்கினால் 'ஓர் அரசன் குதிரை மீதேறி வேகமாக 'ஓடுவதைக் கண்ணாற் பார்ப்பது போன்ற உணர்வு நமக்கு ஏற்படும். நடமாகும் பல்கலைக் கழகமாக நான் மதித்த முதலாவது மனிதன் அந்தக் கிழவன்தான். அவரிடம் வாங்கிய புத்தகங்களை ஆச்சி ராகத்துடன் பாடியோ, வாசித்தோ மகிழ்வார். அந்த நேரங்களில் அவருடன் 'ஓட்டிக் கொண்டால், சலிக்காமல் அந்தக் கதைகளையெல்லாம் சொல்லுவா.

வெண்தாடிக் கிழவரான தாத்தா 'ஓடு சர்வாதிகாரி. யார் எவர் என்று பார்க்காமல் புழுத்த பாட்டிலை ஏசுவது அவருடைய உரிமை. 'ஓடு தடவை தண்ணீர் கூடாக்குவதற்கு, கிணற்றடியிலே அடப்பு முட்டிக் கிடாரத்தைத் தூக்கி வைத்தார். கிடாரத்தின் அடி 'ஓடுகி அடப்பை நனைக்கத் துவங்கியது. உந்த முதேசியருக்கு 'ஓடு சாமானை 'ஓடுங்காப் பாவிக்கத் தெரியுமே?... கிடாரத்தின்ரை அடி புண்டு கிடக்குது... இனி, கிழவர் வெந்தீர் வைக்க எத்தனிக்கும் நாளெல்லாம் கிணற்றடியில் 'மண்டகப்படி' விழும். எல்லோரும் 'ஓடுவர் முகத்தைப் பார்த்து 'ஓடுவர் 'முழி'பிதுங்க, அதற்குத் தீர்வு கண்டவர் சின்னமாமாதான். அந்த நாளை பித்தனைப் பாத்திரங்கள் திருத்தி, ஈயம் பூசும் 'ஓடுவனை வீட்டுக்குக் கொண்டு வந்து சேர்த்தார். அவனுக்கு சின்னப் பையன் 'ஓடு 'சின்ன'. களிமண்ணிலே மேடை அமைத்து, துருத்தி நுகறையும் தற்காலிக கம்மாலை சரிக்கட்டி, சிரட்டுக் கரி போட்டு அடப்பு முட்டுவது

புதினமாக இருந்தது. அவன் கிடாரத்தின் அடித்தகட்டை வெட்டி வைத்து, அதற்குப் புதிய தகடு பொருத்தி, ஈயம் பூசி புத்தம் புதிய கிடாரம் போல மாற்றிவிட்டான். அயலிலே அடிகள் புண்ட தூங்கிக் கிடந்த சருவச்சட்டிகள், கிடாரங்கள் முதலியன அம்மாவின் இடைய மனதினால், இங்கு வந்து சேர்ந்தன. தொடர்ந்து நாலைந்து நாட்களுக்கு வேலையிருந்தது. இந்தக் காலத்திலே பித்தனை, வெண்கலப் பாத்திரங்கள் யார்தான் உபயோகிக்கின்றார்கள்? புதிய நாகரீகம் கன்னாரத் தொழிலை விழுங்கி ஏப்பமிட்டவிட்டது!

ஐப்பசி அல்லது கார்த்திகை மாதத்திலே யாழ்ப்பாணத்திலே மாறிமழையின் சுதி பேசும். அப்பொழுது 'குடை கட்டேல்லேயோ குடை' என்று புற்றீசல்களைப் போல 'குடைகட்டும் காக்காக்கள்' வந்து விடுவார்கள். இப்படி வருபவர்கள் பலர் 'வெள்ளத்திலே வரும் வால்ப் பேத்தைகள்' என்று மாமா சொல்லுவார். அவர்கள் அவசரப் பணம் தண்டப் புறப்படும் தொழில் 'தவ்வல்கள்' என்பது அவர் கண்டுபிடிப்பு. இதனால் எங்கள் வீட்டின் இறப்புகளிலும் பறன்களிலும் தூங்கும் 'நொண்டிக் குடை' களைத் திருத்தவதற்கு ஆவணிமாதத்திலே 'ஓறிசினல்' குடைகட்டும் காக்காவைக் கொண்டு வந்துவிடுவார். திடீர் அரசியல் தலைவர் குமாரகூரியர் காலத்திலே, பீடாதிபதி கைலாசபதி தொடக்கம் மடாதிபதி பிரேமஜி வரை டாக்டர் இந்திரகுமார் மூலம், அவருடைய பாதசேவையிலே ஈடுபட்ட பரிதாபம் குறுக்கிழையில் நினைவுக்கு வருகின்றது. அப்பொழுது குடைகட்டும் காக்கா பற்றி புதிய பரிமாணத்திலே கதைகள் பரவியதுண்டு. ஏன் பொல்லாப்பு?

இவர்களைத் தவிர வேறு கதை மாந்தரும் அக்கால யாழ்ப்பாணத்தில் நடமாடியதுண்டு. ஆனால் இங்கு சின்னமாமாவுடன் தொடர்புடைய கதை மாந்தர் பற்றிய நனவிடை தோய்தலே நிகழ்கின்றது.

நிறையப் பணமரங்களும், எல்லை ஓரங்களில் சில தென்னங்கன்றுகளும் கொண்ட பெரிய வளவு ஒன்று ஸ்ரீராவியடிக்கும் கந்தர்மடத்திற்கும் இடையில், அந்தக் காலத்தில் இருந்தது. அதைக் குத்தகைக்கு எடுப்பதற்கு முன்வீட்டு 'முட்டுக்காய்' செல்லமுத்து 'இடித் திரிஞ்சாராம்'. 'ஓருநாள் வெண்தாடிக் கிழவர் ஆச்சி சகிதம் இரண்டு கூலியாட்களை அழைத்துக் கொண்டு அந்தக் காணிக்ஞ்சுச் சென்றார். சில பிணைச்சல் தேங்காய்களையும், இரண்டு நுங்குக் குலைகளையும் கொண்டு வந்தார்கள். அந்தக் காணியைச் சின்னமாமா அசுப்பிடாமல் வாங்கிவிட்டார் என்றும், இவர்கள் 'ஆட்சி' எடுத்து வந்திருக்கிறார்கள் என்றும் பின்னர் அறிந்து கொண்டேன். அவர் கல்யாணம் முடிச்சு சரியாக ஆறுமாசத்திலே அதனை வாங்கினதாகத் தாத்தா கணக்குச் சொல்லுவார்.

அன்று சனிக்கிழமை. முடிசுவதற்குச் செழிக்க நல்லெண்ணை வைச்சு ஊறிட்டிருந்தார். 'துரை... துரை...' என்ற குரல் கேட்டு படலையைத் திறந்து வீதியில் இறங்கினார். சைக்கிளில் 'வந்த சிப்பித்துறை நடேசனுடன் சிறிது நேரம் கதைத்திருக்கிறார். கதை சுழுகமாக இருக்கவில்லை. 'சரி... உங்களாலை முடிஞ்சதைச் செய்யுங்கோ...' என்று சொல்லி மாமா திரும்பினாராம். இந்தச் சந்தர்ப்பத்தை எதிர்பார்த்தவனைப் போல, 'முட்டுக்காய்' செல்லமுத்து திடீரெனத் தோன்றி விரித்து வைத்திருந்த 'எட்டிஞ்சி' வில்லுக் கத்தியால் தன்பலம் கொண்ட மட்டும் பலதடவைகள் குத்தினானாம். அந்த நிலையிலும் சின்ன மாமா அவனைத் தூக்கி ரயில் பாதையிலே அடித்தாராம். ஐயோ! துரையன் என்னைக் கொண்டு போட்டான்... ஆன்பத்திரிக்குக் கொண்டு போடா...! என்று மாய்மாலம் செய்து கொண்டு நடேசனின் சைக்கிளிலே தப்பிச் சென்றானாம். மாமா பிரக்கை இடிக்கவில்லை. 'வாட்டிலை சேர்க்கப்பட்ட பிறகுதான் கத்திக் குத்துகள் ஆழமானவை என்று தெரியவந்தது. முன்றாம் நான், இருபத்தி மூன்று வயது பூர்த்தியடைவதற்கிடையில், அவர் சாலைத் தழவினார். மின்னலைப் போன்று என் வாழ்க்கையைப் பிரகாசமாக்கியவர். அவர் அற்ப ஆயுசாகப் போயிருக்காவிட்டால் என் வாழ்க்கைப் போக்கு வேறு விதமாக அமைந்திருக்கும் என்பது திண்ணம். என் அப்பையா கண்ணீர் மல்கத் தேம்பித் தேம்பி அழுவதை அப்பொழுதுதான் முதல் தடவையாகவும் கடைசித் தடவையாகவும் கண்டதாக நினைவு.

ஆனால், அப்பையா, ஆச்சி, அம்மா எல்லோரையும் தூக்கி அடித்ததுபோல
 ஒப்பாரிவைத்தழுத லட்சுமி மறுமலையை மறக்க முடியாது. பெண்கள் கூட்டத்தில்
 நின்றால் எல்லாருக்கும் மேலாலை அவ தலை தெரியும். ஒரு ரேஸ் குதிரை நிண்டது
 போலதான். நல்ல நெடுப்பி. தொக்கச்சியல்ல. வஞ்சகமில்லாத வாள்ப்பு. தேக்கு
 மரத்திலை கடைஞ்சு வாரிவிட அடிச்சது போல நிறம். சுருண்டு தலமும் கேசத்தைக்
 கூரையாகக் கொண்ட வட்ட முகம். முகத்தின் மேல்ப்பாதியை அடைத்தது போல
 பெரிய கண்கள். போதை உட்பலவது போலவும், போதை உண்டது போலவும் மாறி
 மாறித் தோன்றும் கண்களிலே எப்பொழுதும் செல்வரி படர்ந்திருக்கும்.
 தாவுனியின் மடிப்புக்குள் மசியாது திரும்பும் மார்கங்கள். அந்தத் திரிந்த
 மார்பிலே, இரண்டு கைகளாலும் பலம் கொண்ட மட்டும் அடித்து, அதனால் எழும்
 'செய்யைத் தாளமாகக் கொண்ட,

'துரையாரே கிளியாரே தூக்கத்து ராசாவே
 துணைக்கு யாரை வைச்சுத்தான் போனாயோ
 கரை சேரார் அழுத கண்ணீர்
 காலனை விரட்டாதோ கண்ணனை எழுப்பாதோ...'

என்று குரல் எழுப்பிய பொழுது, அந்தச் சாவிட்டிலே சோகம் புதிய பெறுமானம் அடை
 யலாயிற்று. ஒரு கூத்திரதாரி போல... அண்ணாவி போல... வந்த பெண்களுடன்
 சுற்றி நின்று மார்கத்தா... பெண்கள் வட்டமாகக் குந்தி கட்டிப்பிடித்து ஒப்புச்
 சொன்ன பொழுது, லட்சுமி மனிமியின் ஒப்பாரிகள் தனித்தும் தூக்கலாயும்
 'ஒலிக்கும்! குரலிலே தனிக்கும்பீரம். ஒருத்தி சொன்ன ஒப்பாரிக்கு உடனே இன்றை
 இணக்கிச் சொல்லும் வித்துவம்! துரையனின் பெருமைகளை யாராலும் அத்தனை ஒப்பா
 ரிகளிலே பாடியிருக்க முடியாது. அவவுடைய அழகையும், அவதிரும், ஆவேசமும் துக்கத்
 தைக் காணச் செய்வதிலே இருந்த அக்கறையும் என்னை வியப்பில் ஆழ்த்தியது.

அடுத்த நாள்த்தான் சலம் எடுப்பார்கள். மைமல் வந்தது. சைக்கிள்கடை ராசா
 வந்து 'பெற்றோ மாக்ஸ்' விளக்குகள் எரிப்பதற்கு ஆயத்தங்கள் செய்து கொண்டிருக்
 கின்றார். மலு பெய்து 'இயந்ததுபோல ஒரு நிசப்தம். எனக்குப் பயம். அப்பையா
 வைத் தேக்கிறேன்.

இது நடந்து முப்பது வருடங்களின் பின்...

என் அப்பையாவுக்குக் கொள்ளி வைப்பதற்கு நான் தத்துவகாரன். மரணச் செய்தி
 அறிந்து மட்டக்களப்பிலிருந்து குடும்பத்துடன் சென்றேன். கொள்ளி வைப்பு - தகனம் -
 உடன் காத்து எல்லாம் முடிந்தன. பயணக்காரின் வசதிக்காக மறுநாளே எட்டுச்
 சொலவு என்றும் முடிவாகியது. குடும்பத்துடன் நெருங்கிய உறவினர்கள் எல்லாம் அன்று
 காலையில் கூடியிருந்தார்கள். பெரிய மாமா Pindisputed தலைவர். வசதிக்காக
 எல்லாச் செலவுகளையும் என் இரண்டு தங்கைகள் முன்னின்று செய்தார்கள். எல்லாச்
 செலவுகளுக்கும் -வாய்க்கரிசிச் சில்லறைகள் உட்பட- கணக்குக் காட்டப்பட்டிருந்தன.
 'இன்றைய எட்டுச் சிலவுச் செலவுகள் இனித்தான். இதுவரை நடந்த செலவு, இந்தக்
 கணக்குகளின்படி இவ்வளவு. செலவுகளிலே 'இவ்வளவு பிள்ளையும் ஏர்வைப்பும்
 தொகையைச் சொன்னால், கணக்கு வழக்குகளைச் சரிசெய்து கொண்டு மற்றைய
 அலுவல்களைப் பார்க்கலாம்...' என்று மாமா அறிவித்தார். 'மட்டக்களப்பானின்
 பங்கு என்ன?' என்பதுதான் தொக்கு! மட்டக்களப்பானான என் மனைவிக்கு இந்தக்
 கணக்கு விவகாரம் அசிங்கமாகவும், அநாகரீகமாகவும் பட்டது. 'எல்லாச் செலவு
 களும் கொள்ளி வைச்ச மகனுடையது. இன்றைய செலவும், அந்தியேட்டிச் செலவும்
 அப்படியே...' என்று மனைவி கூறினாள். செலவுத் தொகை முழுவதையும் மாமாவிடம்
 ஒப்படைத்தார். யாழ்ப்பாணத்துச் சிக்கன கலாசாரத்துக்குப் பரம திருப்தி!

நானும் யாழ்ப்பாணக் கலாசாரத்தின் வாரிசே! 'குருத்து வெட்டின கூலி இரண்டு
 ரூபா...' என்று கணக்கிலே புகுந்துள்ள நுட்பமான விபரங்களை நான் ரளித்துக்
 கொண்டிருந்த பொழுது, லட்சுமி வந்து சேர்ந்தா. அவ கேசத்தில் தேங்காய்த்
 துருவல் தூவப்பட்டது போல நரை. தேகம் கொஞ்சம் வாடியிருந்தது. மற்றும்படி
 அதே அச்சு. அதே நயம். சட்டென்று ஒரு பொறி. அவவுக்குக் காசு கொடுக்கப்
 படவில்லை. அந்தத் துக்கத்திலும், நெருக்கடியிலும் அவவுடைய பிரயாசை என்
 படிப்பகம்

கவனத்தை ஈர்த்தது. முப்பது வருடத்துக்கு முன் நடந்த சாவீட்டின் கோலமும் கவ்வியது.. குற்ற உணர்வு மனசைத் தைத்தது. அவ்வை ஒரு புறமாக அழைத்துச் சென்றேன். நூறு ரூபாய்த் தாள் ஒன்றினை மடித்து, திருப்தியுடன் அவரின் கையிலே திணித்தேன்.

'என்ன தம்பி இது?' என்று நெருப்புக் கட்டியைத் தொட்டுவிட்டது போல கையை உதறினா. 'உவையளும் தரப்பாத்தலை... காசு தந்து என்னைக் கொல்லாதை. சன்முகம் அண்ணரிவை நான் வைச்சிருக்கிற பட்சத்துக்கு, நான் காசு வாங்கி மாரிவை தட்டினான் எண்டால், பறைத்தட்டுவாணியல்லே?... காசை எப்பவும் காணலாம் தம்பி... எப்பிடையும் காணலாம்... மனுஷனைக் காணுறுதுதான் கஷ்டம்... நான் இப்ப எட்டுச் சிலவுக்கு உதவி செய்யத்தான் வந்தனான்... உனக்கும் ஒரு வடிவான பொம்பிளைக் குஞ்சு இருக்கு... கண்டனான். உந்தக் கச்சிவை குஞ்சுக்கு ஏதேனும் வாங்கிக்கு...' எல்லாவற்றையும் ஈசுரார்ப்பணமாக்கிய பரம பக்தையின் தெளிவுடன், ஸற்றத்துக்குப் போன அவ, வெற்றிலைத் தட்டினை எடுத்து, வாய் நிறைய வெற்றிலை போடத்துவங்கினா.

அழகு சுப்பிரமணியம் (எனக்கும் முன்னோடியான அற்புத கலைஞர், யாழ்ப்பாணக் கலாசாரத்திற்கு ஆங்கில மொழி மூலம் புதிய பரிமாணம் கண்ட சிற்பி) மட்டும் 'Professional Mourners' என்ற சிறுகதையை எழுதியிருக்காவிட்டால், ஐம்பது ஆண்டுகளாக என் நினைவிலே புடம் போட்டுச் சும் இந்த வட்சமி Characterஐ மையமாகக் கொண்டு எஸ். பொ. கதை ஒன்று உருவாகியிருக்கும். இடித்த மாவை இடிப்பதிலும், செத்த பாம்பை அடிப்பதிலும் தமிழர்கள் மெய்யா வலு விண்ணர். நான் அப்படிக் கொத்த தமிழனல்ல, அறிக்கையிடுவதற்குக் கொஞ்சமும் வெட்கப்படவில்லை.

என்.பெ-இது
5.1.91

Mr. X டாக்டரிடம் மருந்து வாங்குகிறார். கதவு வரை போனவர் திரும்பி வந்து,
" டாக்டர் இந்த மருந்தை என்னால் குடிக்க முடியாது. "

டாக்டர் : " ஏன் "

Mr. X : " எங்க வீட்டில கிணறு இல்வையே, SHAKE WELL BEFORE USE ன்னு எழுதியிருக்கே! "

" டாக்டர், என் கணவர்கிட்டே மருந்து கொடுத்து ஆவி பிடிக்கச் சொன்னீங்களா? "

" ஆமாம், ஏன்? "

" நேற்று ராத்திரி சுகாட்டுக்குப் போனவர் இன்னும் திரும்பி வரவில்லை! "

அருண் விஜயராணி

மேலேந்தர்களுள் ஒருவரான தமிழ் அரசனுக்கு அன்று பிறந்தநாள். பட்டம்...பீதாம்பரமும்... நவரத்தினங்களுக்கும் வைபவியங்களும் நிரம்பி வழியச் சேவகன் பரிசுப் பொருட்கள் ஒவ்வொன்றையும் நவீன்று கொண்டிருக்கிறான். மக்கள் கூட்டமோ... கண்ணிமைக்காமல் அரசனையே பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். காரணம் தனது மனங்கவர்த்த பரிசுப் பொருளை அளிப்பவனுக்கு... பரிசளிப்பது மன்னவரின் வழக்கம்.

சேவகன் தொடர்ந்தான்.

ஒரு சிறிய இலைப்பை. அதனுள்ளே சில நெல்மணிகள். அதனோடு 'ஜீவமணி' என அழகாக எழுதப்பட்ட 'ஓர் இலை.

அரசன் களிகொண்டு எழுந்தான். அப் பரிசை வழங்கிய புலவரை ஆரத்தழவிக் கொண்டான். ஜீவனத்துக்குத் தேவையான அந்த நெல் மணியே மனிதனை வாழவைக்க வந்த ஜீவமணி எனப் புரிந்து கொண்டான்.

இந்த ஜீவமணிக்கு... அந்த ஜீவமணியை வாழவைத்த சூரிய பகவானுக்கு உழவன் எடுக்கும் பணியான விழாத்தான்... கைத் திங்களின் முதல் நாளான பொங்கல் புது நாளாகும். அது உழவர் திருநாள். தமிழர் பெருநாள். உழவர் அயராது உழைத்த உழைப்பின் பயனைக் கண்டு உவகை கொள்ளும் நாள்.

பொங்கல் அன்று அதிகாலையில் எழுந்து... குளித்து... வீட்டு முற்றத்தில் கிழக்கு வாசல் புறம் கோலம் இட்டு.. புதுப்பாணையினை திருநீற்றுக் குறியுடனும் இஞ்சி, மா இலைகளினால் அமைந்த மாலையினால் அலங்கரித்து புதுப்பால் வைத்து அடப்பில் வைத்துப் பொங்குவார்கள். பால் நூரையினைப் போலவே மனதில் நன்றியுணர்ச்சி பொங்கிப் பொங்கி வழிய அரிசி, பழவகைகள் இட்டு பொங்கல் முடிய.. முதல் பொங்கலை சூரிய பகவானுக்குப் படைத்துக் கும்பிட்டும் பின்னர் தாழம் உண்டு மகிழ்வார்கள்.

முறுநாள் மாட்டுக்கு நன்றிகாட்டும் பொருட்டு.. மாட்டுத் தொழுவத்தினைத் துப்பரவு செய்து.. குளிப்பாட்டி... அலங்கரித்துப் பட்டிப் பொங்கல் செய்து மாடுகளுக்குத் தீத்தி மகிழ்வார்கள்.

நன்றியுணர்வையும் மனதில் வளர்க்க வேண்டும் என்பதையும் சேர்த்தே சொல்லப்பட்ட நாள் பொங்கல் திருநாளாகும்.

" எந்நன்றி கொன்றார்க்கும் உய்வுண்டாம் உய்வில்லை செய்நன்றி கொன்ற மகற்கு ". என்ற உண்மையினை உணர்ந்து உழவன் எப்படி நடந்து கொள்கிறானோ.. அவன் உழைப்பின் பயனால் நாம் உண்ணும் உணவுக்காக நம்மை நன்றியுடன் நடக்க வைக்கப் பொங்கல் விழாவை நம் விழாவாகவும் ஆக்கினார்கள் நம் முன்னோர்கள்.

ஆனால் இடம் பெயர்ந்து வெளிநாடுகளில் குறியேறிவிட்ட நம்மில் பலர் இப்படியான அர்த்த புஷ்டியுள்ள விழாக்களையும்... நம்மை நல்வழிப்படுத்த அதனோடு மறைந்து கிடக்கும் உண்மையையும் உணராமல் தூக்கி எறிந்து விடுகின்றோம்.

குளிரான மெல்பனிலும்... இயற்கை நம் பொங்கலுக்கு வெப்பத்தை மனம் மகிழ்ந்து உமிழும் பொழுதும்... வெளியில் பொங்குபவர் எத்தனை பேர்? வீட்டில் பொங்குபவர் தன்னும் எத்தனை பேர்? பாபிக் கியூ செய்வதை நாகரீகமாகவும் படிப்பகம்

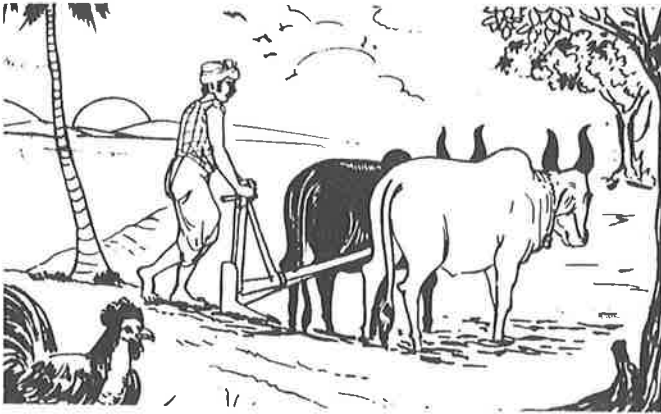
பொங்குவதை அநாகரீகமாகவும் நினைக்கும் நம் மக்கள் ஓரண்டும் கெட்டாள் பாதையில் தாம் நடப்பது மட்டுமல்ல தம் சந்ததியினரையும் நடக்க வைக்கப் போகிறோம் என்பதையும் மறந்து போகிறார்கள்.

பேர்தேட... வெடிங்... கிராண்ட் சேல் என்றெல்லாம் வேலைக்கு லீவு போடும் நம் மக்கள் அர்த்தமுள்ள விழாக்களையெல்லாம் கொண்டாட (கோயில்களில் கூட) 'வீக் எண்டை' தேர்ந்தெடுப்பது வேதனையான விடயம் ஆகும்.

ஓரு நாட்டின் சிறப்புக்கும், செழுமைக்கும் காரணமாக அமைவதே அந் நாட்டின் பொருளாதார உயர்ச்சியாகும். முன்னேற்றம் அடைந்த நாடுகளிலும் உழவும், கைத்தொழிலுமே பொருளாதார வளர்ச்சியின் ஒரு கண்மணி'கள் போன்று விளங்குகின்றன என்பதைப் புரிந்து கொள்ளாதவர்கள்.

விவசாயம் ஒன்றுதான் உணவுப் பொருட்களை உற்பத்தி செய்து நாட்டு மக்களின் பசிப்பிள்ளியைப் போக்குகின்றது. அதனால் தான் அமரகவியும் 'உழவுக்கும் தொழிலுக்கும் வந்தனை செய்வோம்.. வீணில் உண்டு களித்திருப் போரை நிந்தனை செய்வோம்' என்று பாடுகிறார்.

எனவே உண்ணும் உணவுக்கு நன்றியுடன் ஓடுப்போம்.
அர்த்தமுள்ள விழாக்களை அர்த்தம் கெடாமல் கொண்டாடுவோம்.

மரபு வாசகர்களுக்கு எமது
மனம் நிறைந்த பொங்கல்
நல்வாழ்த்துகள்!

ஒரு பயணத்துச் சோகமென...

யோகன்

அதிகாலையில் கொழும்பு கோட்டையிலிருந்து புறப்படும் யாழ்தேவியைப் பிடிக்க வெள்ளவத்தையிலிருந்தோ, பம்பலப்பிட்டியிலிருந்தோ அல்லது கொச்சிக் கடையிலிருந்தோ பயணம் செய்தவர்களில் ஒருவராக நீங்கள் இருந்திருக்கக்கூடும்! பஸ்சில், ஓட்டோவில், ரக்சியில், நடையில்... இருள் முழுதும் பிரியாது, ஒளிநிறைந்து விரியாதிருக்கும் அந்த விடிகாலையில், வரிசையாய் நிற்கும் மஞ்சள் ஒளிவிழுத்தும் தெருவிளக்குகளும், முடப்பட்டக் கிடக்கும் கட்டடங்களும், அமைதியான தெருவும் மனதில் ஒரு வேறுபட்ட சோகத்தைக் கிளர்த்தியிருக்கும். மனிதர்களை, அவர் உறவுகளைப் பிரிவது மட்டும் தானா சோகம்? பழகிய இடங்களை, தெருக்களை, மரங்களை, காற்றைப் பிரிவதும் சோகம் இல்லையா?

சின்னவயதில் திருகோணமலையிலிருக்கும் அக்காவிடம் பள்ளிக்கூட விடுமுறை நாட்களில் போயிருக்கிறேன். ஒரு கிழமையோ, ஒரு கிழமையோ அங்கு தங்கியபின் என்னை யாழ்ப்பாண பஸ்சில் ஏற்ற அத்தான் பஸ் ஸ்டான்ட் வரை வரவார். பஸ்ஸில் ஏறி உட்கார்ந்ததிலிருந்து பஸ் புறப்படும் வரை கண்ணில் நீர் அடிக்கடி நிறையும். கறுத்துக் கிடக்கும் கடலையும், ஒளிப்பொட்டகளைனக் கரை திரும்பும் வள்ளங்களையும் பார்த்துக் கொண்டிருப்பேன். பஸ் புறப்பட்ட கன்னியாய் சுததண்ணீர்க் கிணறுகள் தாண்ட பனிப்புகார் விலகுவது போல மனம் வெளிக்கும்.

இப்போ வளர்ந்தபின் நிலைமை வேறு. அடிக்கடி பயணங்கள் கொழும்புக்கும் யாழ்ப்பாணத்துக்குமாய். மாதத்திற்கு ஒருமுறை சிலவேளை இரண்டு வாரங்களுக்கு ஒரு முறை என்று..

நான் படிப்பித்துக் கொண்டிருந்த அந்த முஸ்லீம் பள்ளிக்கூடம் கொழும்பிலிருந்து 35 மைல் காலிவீதியில் இருந்தது. அந்த ஊரின் ஒரு பக்கம் கடற்கரையைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்க, மற்றைய எல்லைகளை சிங்களக் கிராமங்கள் சுற்றி வளைத்துக் கொண்டிருந்தன. கடற்கரையோரமாய்ச் செல்லும் காலி வீதிக்குச் சமாள்தரமாய் ஓடும் ரயில் தண்டவாளம் சற்று அப்பால் சென்று இணைந்தும் பின் பிரிந்தும் துணைபோகின்றன. ரயில் பாதைக்கு அருகே செங்குத்தாக உயரும் குன்றுகளில் கடற்காற்றுக்கு உல்லாசமாய் அசையும் தென்னைகள். சரிவுகளை முடியபடி பச்சையாய்ப் படர்ந்திருக்கும் பெயர் தெரியாத கொடிகள், பன்னத்தாவரங்கள்...

கரையில் வந்து விடும் கடலலைகள் 'தொம்' என்று எழுப்பும் ஒலி, இரவின் அமைதியூடே ஊருவி எங்கள் அறை வரையும் வரமளவுக்கு நாங்கள் கடலுக்குக் கிட்ட இருந்தோம். நித்திரை வரும் வரையில் சிலவேளைகளில் இந்த 'தொம்' களின் கால இடைவெளியை மனதில் கணக்குப் பார்த்துக் கொண்டிருப்பேன்.

அறையில் நான், கமல், ரில்வான். நானும் கமலும் விஞ்ஞான ஆசிரியர்கள். கமலுக்கும் சொந்த இடம் யாழ்ப்பாணம். ஆள் வாயைத் திறப்பது அபூர்வம். சாப்பிடுவதற்கு மட்டுந்தான் வாயைத் திறக்கிறாரோ என்று சந்தேகம் வரும். ஒருவேளை எங்கூர் ஜனனாயகம் அப்படி ஆக்கிவிட்டது போலும். நித்திரையில் மட்டும் தாராளமான கொறட்டைச் சத்தத்தை எழுப்புவதைத் தவிர, மற்றும்படி தாணுண்டு தன்பாடுண்டு என்று ஒதுங்கிவிடும் பிறவி. ரில்வான் கொஞ்சம் முசுப் பாத்தியான பேர்வழி. அவனுடைய இடம் வரக்காப்பனை. வெள்ளியில் ஜும்மா தொழுகைக்காக 11.30 ந்கு பள்ளிக்கூடம் முடிய பள்ளிவாசலுக்குச் சென்று விட்டு, அப்படியே கொழும்புக்கு பஸ் எடுக்கும் ரில்வான், திங்கள் காலைவில் 9 மணிக்கு முந்தாமல் வந்து சிவப்புக் கோட்டைக்கு மேல் கையெழுத்துப் போடுவதையும்,

அதனால் சிலவேளைகளில் அதிபர் ஹுசேன்டம் ஏச்சு வேண்டுவதையிடும் 95
அதிகம் அலட்டிக் கொள்வதில்லை. அடர்ந்த தாடிக்கிடையில் அடிக்கடி வழியும்
அசட்டுச் சிரிப்பே அவனது காரெக்டரை சொல்லிவிடும்.

எங்கள் பள்ளியின் இந்த ஆசிரியர் விடுதியில் தங்கும் எங்கள் முவரைத்
தவிர மற்றைய ஆசிரியர்கள் யாவரும் உள்நூர்க்காரர். உயர்தரவகுப்பு வரை
இருந்த அப்பள்ளியில் G. O. E. (O/L) இற்குப் பிறகு படிப்பைத் தொடரும் ஆர்வம்
தொண்ணூறு சதவீதமான மாணவர்களிற்கு இருக்கவில்லை. ஒரு உயர்தரவகுப்பு
பில் ஐந்து மாணவருக்கு மேல் இருப்பது அபூர்வம். தமது பிசினஸைத் தொடர்ந்து
நடத்த பிள்ளைகளுக்குப் போதிய அறிவு இருந்தால் போதும் என்ற பெற்றோ
ரின் திருப்தியான மனப்பாங்கும் பிள்ளைகளை அதிகம் படிப்பில் நாட்டம்
கொள்ளவைக்கவில்லை என்பதற்கு, ரிஸ்வானின் சமூகக்கல்வி வகுப்பில் ஒரு
மாணவனின் பதில் நல்ல உதாரணம். உலகப் படத்தை முதன்முதலில் வரைந்
தவரின் பெயரை மாணவரிடம் கேட்டபோது 'ரிஸ்வான் ஆசிரியர்' என்று
பதிலளித்த மாணவனின் திறமைதான் அது. அம்மாணவனைக் குறை கூறவும் இய
லாது. உலகப்படத்தை ஆசிரியர் முதலில் கரும்பலகையில் வரைந்து காட்டிய
பின், இக் கேள்வியைக் கேட்டது தவறு என்பதை உலகப்படம் வரைந்த
டொலமிடியே ஒப்புக்கொள்ள மாட்டாரா?

அதிபர் ஹுசேனுக்கு பாடசாலைக்குள்ளேயே ஒரு விடுதியுண்டு. அவரது
மனைவி இரண்டு பிள்ளைகள் ஒரு வேலைக்காரப் பெண் உட்பட அவ்விடுதியில்
தங்கியிருந்தனர். பதினைந்து பதினாறு வயது மதிப்பிடத்தக்க வேலைக்காரப்
பெண். அச்சலை மலையத்தில் நுவரெலியாலிலோ, ஹட்டனிலோ பிறந்திருக்க
கூடும். யாருமே இந்த ஆராச்சியில் எப்போதாவது ஈடுபட்டதாகத் தெரிய
வில்லை. கணுக்காலுக்கு மேலே சற்று உயர்த்திக் கட்டிய சாறமும் தலையில் ஒரு
வெள்ளைத் தொப்பியுமாய் சதா தென்படும் அதிபரின் முத்த மகனுக்குப் பெயர்
பர்கான். இரண்டாம் வாரிசு இம்தியாசை பெரும்பாலான நேரங்களில்
அச்சலையின் இடுப்பில் காணலாம். மற்றும்படி அதிபரின் மனைவி ஒருத்தி
இருக்கிறாள் என்பதை தவணை விடுமுறையின் போது அவர்கள் குடும்பமாய்
சொந்த ஊரான வெலிகமவுக்குப் புறப்படும் போது தலையை முக்காடிட்ட ஒரு
பெண்ணைக் கண்டு நிச்சயித்துக் கொள்ளலாம்.

அதிபர் ஹுசேன் கடமையில் நேர்மையைக் கடைப்பிடிப்பவர். என்னும்
மற்றைய நேரங்களில் ஆசிரியர்களுடன் பழகமாட்டார் என்றில்லை, பெரும்பா
லான இரவுகளில் Cards விளையாட அவர் விடுதிக்கு வந்தால் திரும்பிப் போக
நள்ளிரவாகிவிடும். சிலவேளைகளில் இரவு உணவுக்கு எம்மையும் வீட்டுக்கு
அழைப்பதுண்டு. தேங்காய்ப்பால் இல்லாத கறிவகைகளையும் பெரிய இறைச்
சித் துண்டையும் சாப்பிட்டுப் பழகிப் போன எங்களுக்கு அவரது மனைவி
தயாரிக்கும் கறிகள் கவர்வது வியப்பில்லை. உணவின் பின் தொடரும் Cards
ஆட்டம். அந்நேரம் அச்சலையையும், அதிபரின் மனைவியையும் வெளியே
காணமுடியாது. சமையல்ப் பாத்திரங்களின் ஓசையோ அன்றி வேறேதும்
ஓசையோ அவர்களின் இருப்பையுணர்த்தும். பிள்ளைகள் உள்ளே படித்துக்
கொண்டிருப்பார்களோ படுத்திருப்பார்களோ யாருக்குத் தெரியும்?

முன் கதவினூடே விசையுடன் நுழைந்து 'தொம்' என்று சுவரின் கண்ணாடி
யன்னலுக்குக் கீழே பட்ட football பந்து பின்னுதைத்து நிலத்தில் விழ திடக்கிட்ட
விழித்தேன். சுவரில் வட்ட வடிவில் சேற்றுக் கோலத்தைப் பதித்த பந்து
இரண்டு முன்று முறை துள்ளிவிட்டு விடுதியில் நான் படுத்திருந்த அறையை
நோக்கி வந்தது.

தொடர்ந்து அச்சலி, அச்சலி என்று கூப்பிடும் குரல் கேட்டது. பந்தை
உதைத்தவன் அதிபரின் முத்தமகன் பக்கானேயன்றி வேறொருவனுமல்லன். பந்தை
படிப்பகம்

எடுத்து வர அஞ்சலையை அனுப்புகிறான். 'ஓரு நேரகாலமென்றில்லாமல் எந்நேரமும் பந்துடன் மைதானத்தை மொய்த்துக் கொண்டிருக்கும் இவர்களுக்கு Football ஐ விட்டால் வேறு விளையாட்டே இல்லையா? இந்த மத்தியான நேரத்தில் அதுவும் இன்று ஞாயிற்றுக்கிழமை. சாப்பாட்டின் பின் கண்ணயரும் நேரத்தில் பந்தின் அதிர்வு எனது நெஞ்சையும் அதிர்வைத்த ஆத்திரம் எனக்கு!

ஓருமுறை அதிபர் வீட்டு முற்றத்தினின்றும் உதைந்த பந்து எம் விடுதிக்கண்ணாடியை உடைத்தபின் பர்கான் விடுதிப்பக்கம் வருவதில்லை. அப்படியே வந்தாலும் நாங்கள் பந்தைக் கொடப்பதில்லை. ஆனாலும் அவன் விளையாட்டை நிறுத்தவா போகிறான்? அதுதான் இப்போ அஞ்சலையை அனுப்பத் தொடங்கிவிட்டானே.

அஞ்சலையின் இடப்பில் தொங்கிக் கொண்டிருக்கும் இரண்டாம் வாரிசு இம்தியாசுக்கு இரண்டு வயதுக்குள்ள்தான் இருக்கும். எதுவும் புரியாத வயசு. பந்து உருண்டு எனது கட்டிலுக்குக் கீழே போனதையறியாமல் அதனைத் தேடும் அஞ்சலை + இம்தியாஸ், 'ஓரு பக்கமாகச் சரிந்து முதுகைக் காட்டியபடி பெரிய வொல்யூரில் கொரட்டை ஒலி பரப்பும் கமல், என்னைத் தவிர விடுதியில் எவரும் அந்த மத்தியானத்தில் இருக்கவில்லை. சோம்பேறித்தனத்தை ஊக்குவிக்கும் அந்த வெய்யில் எல்லா மனித இயக்கங்களையும் நிறுத்திவிட்டது போல் இருந்தது.

தொம் என்று விழும் அலைகளும் செத்துப்போன நேரம். கூரை பதிந்திருந்த அந்த விடுதியினூடே நுழையும் கூரியக்கதிர்களை கடலிலிருந்து வரும் குளுமையான காற்றாலோ, கூரையில் பூட்டிய மின்விசிறியாலோ முற்றாக வெல்ல முடியவில்லை. வெறுமையாகக் கிடந்த ரில்வானின் கட்டிலில் தொழுகைக்காக எப்பவோ விரித்திருந்த துவாய் மின்விசிறிக் காற்றுக்கு மேலெழும்பி, மேலெழும்பி விழுந்துகொண்டிருந்தது.

"ஐயா இங்கினை பந்து வந்திச்சா?"

இடப்பிலிருந்த குழந்தை முழிந்து. அஞ்சலை முன்னரெப்போதும் அந்த விடுதியினுள் நுழைந்தவன்வள். முற்றிலும் பெண் வாடையே அறிந்திராத அந்த விடுதிக்குள் அஞ்சலை நுழைந்தது 'ஓரு கிண்கிண்பை மனதில் ஏற்படுத்தியது.

அஞ்சலைக்கு உடனே நான் பதில் சொல்லவில்லை. சொல்ல விரும்பவில்லை என்பதே பொருந்தும். கொழும்பு நகரமும், எனது நண்பர்களும் அவ்வப்போது முட்டிவிடும் 'செக்ஸ்' எனும் பெருந்தீயின் நீறுபூத்த தணலில் 'ஓரு துளி பெற்றோல் ஊற்றியது போல 'ஓரு சுவாலையாய் அந்நேரம் உடல் சுடுவதை உணர்ந்தேன். அஞ்சலையை அந்நேரம் துணிவுடன் ஏறிட்டுப் பார்க்கையில் அவள் முன்பிலும் அடிகாய் ஏன் தோன்றினாள்? அவளும் அறியாள். நானும் அறியேன். குழந்தையை இடப்பினின்றும் இறக்காமல், தனது கேள்விக்கு பதிலேதும் சொல்லாமல் தடுமாறிய என்னை ஏதோ கேட்க வாயெடுக்கையில்... வாசலில் யாருடைய நிழல் அது?...

வந்தவன் வாட்ச்மென் சாபிநானா. என் பார்வையை திசைமாற்றத் தடுமாறிய அக்கணங்களில் என்னை ஏதோ புரிந்து கொண்டவனாய் எமது அறையை வேகமாய்க் கடந்தவன் எதையோ எடுக்க வந்தவன்போல திரும்பி அதே வேகத்தில் சென்றான். இந்தச் சில கணங்களில் எனது கட்டிலின் கீழ் மறைந்திருந்த பந்து என்னால் எடுக்கப்பட்ட அஞ்சலையின் கைக்குப் போய்விட்டது. அஞ்சலையும் இம்தியாசும் விடுதியைவிட்களறும் சில மணிநேரத்துக்கு மனம் நிலையற்றுத் தவித்ததையுணர்ந்தேன். கமலின் கொரட்டைச் சத்தம் கீழ்ஸ்தாயியில் 'ஓரு தாளத்திற்கேற்ப சீராகக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தது.

‘ஓரூ ஓரவு தோற்றுப்போய் இன்னொரு காலை விடிந்துகொள்கிற நேரத்தில் விடுதியின் முகப்பில் பல் விளக்கிக் கொண்டிருந்த ‘ஓரூநாளில் கமல் இதைச் சொன்னார். அஞ்சலை ஊருக்கு அனுப்பப்பட்டிருவிட்டதாக... அன்று அதிகாலை ரயிலில் கூட்டிச் செல்ல யாரோ வந்ததையும் கண்டதாக...

காரணமற்ற, நியாயமற்ற தண்டனை. ஏனோ உடனே அஞ்சலை அதிபரின் வீட்டிற்கு முதன்முதலாக வந்ததை நினைத்துப் பார்த்தேன். அப்போ கொஞ்சம் சின்னவளாக, பூட்டு உடைந்துபோன கூட்கேசை குறுக்காகக் கையிறுநினால்க் கட்டி தலையில் வைத்தபடி... கூட வந்தது அப்பனோ யாரே?... அதே கூட்கேசை சுமந்து சென்றிருப்பாளா?... குற்றத்தையும், தண்டனையையும் அறியாதவளாக...

அஞ்சலை வீட்டுக்கு அனுப்பப்பட்டிரு விட்டதையிட்டி யாரும் பேசிக்கொள்ளவு மில்லை. னுசேனும் அதைப்பற்றி எவருடனும் எதுவும் சொல்லிக் கொள்ளவில்லை. எல்லாம் வழமைப்படி நடந்தன. கரையில் வந்துவிடும் அலைகள்... தென்னகளை மெதுவாய் உலுப்பும் காற்று..., Football ஆடும் சும்பல்..., Cards ஆட்டம்..., ஏன் என்னை இந்தப் பயணத்தில் வழியனுப்புத் தெருவிளக்குகளும், கட்டடங்களும் கூடத் தான்.

என்றுதான் இந்த யுத்தம் முடிந்திடும்?

என்றுதான் இந்த யுத்தம் முடிந்திடும்
வாழ்க்கை விடிந்திடமோ...
என்றுதான்...

உடல்களைக் காகம் கொத்திக் கிளறுது
எலும்பினை நாய்கள் காவிக்கொண் டோடுது
என்ன அநியாயம்!
என்றுதான்...

வானிலே ‘ஷெலி’ சுற்றிப் பறக்கது
வீனிலே அது சுட்டப் பொசுக்குது
என்ன அநியாயம்!
என்றுதான்...

‘பொம்பர்கள்’ மின்ன வாக அடிக்குது
குண்டுகள் இடி யாக வெடிக்குது
என்ன அநியாயம்!
என்றுதான்...

பதுங்குதல் தொழி வாகவே போச்சது
குழிகளே மக்கள் வீடுக ளாச்சது
என்ன அநியாயம்!
என்றுதான்...

கொல்வதே மிக வல்ல கலை யாச்சு
அச்சமே மக்கள் சொத்துரிமை யாச்சு
என்ன அநியாயம்!
என்றுதான்...

‘அண்மையில் மெல்பனில் மேடையேறிய ‘கொழும்பு மெயில்’
என்ற ‘பாட்டும் கதையும்’ நிகழ்ச்சியிலிருந்து எடுக்கப்பட்ட,
நாட்டுக்கூத்து மெட்டிலமைந்த பாடல்.

பாடல் யாத்தவர் : மாவை நித்தியானந்தன்.
படிப்பகம்

பாட்டுக் கதையும் + நாடகம்

நவம்பர் மாதம் 27ம் திகதி University High School மண்டபத்தில் மாலை நித்தியானந்தன் தயாரித்த ஒரு கலை நிகழ்ச்சிகள் மேடையேறின. இவ்வகையில் உள்ள அகதிகளுக்கு நிதி திரட்டுவதற்காக அலுந்திரேவிய தமிழ் அகதிகள் கழகத்தினால் இவ்வழிா ஒழுங்கு செய்யப்பட்டிருந்தது.

முதலாவதாக இடம்பெற்ற "கொழும்பு மெயில்" பாட்டுக் கதையும் கலந்த ஒரு நிகழ்ச்சியாகும். காங்கேசன்துறையில் இருந்து கொழும்புக்குப் போகும் மெயில் வண்டியில் பயணம் செய்யும், ஒருவரது அனுபவங்களை சுவையுடன் சித்தரித்த கொழும்பு மெயில் சபையில் இருந்த அநேகருக்குப் பழைய அனுபவங்களை அசைபோடும் சந்தர்ப்பமாக அமைந்தது. தெரிந்த அனுபவங்கள், தெரிந்த மெட்டுக்கள் ஆகியனவற்றைக் கேட்டுப் பார்க்கின்ற இனிமையும் தொலைவில் இருந்து நமது இயல்புகளையும், குறைபாடுகளையும் கண்டு நகைத்துக் கொள்ளும் பார்வையும் இணைப்பதன் மூலம் கொழும்பு மெயில் ஒரு நல்ல விருந்தாய் அமைந்தது. மாலை நித்தியானந்தன் எழுதிய இந்த நிகழ்ச்சிக்கு நித்தி கனகரத்தினமும், சாமியி சந்திரமும் அற்புதமாய் இசை அமைத்திருந்தனர். இவர்களுடன் சேர்ந்து இன்னும் அநேகர் நன்றாகப் பாடியும், வாத்தியங்களை இசைத்தும் ஒழுங்குசேர ஒழுங்குடன் அமைந்த இந்நிகழ்ச்சி மெல்பன் கலைவட்டக் கலைஞர்களுக்கும் குறிப்பாய் மாலை நித்தியானந்தனிற்கும் ஒரு பெரும் வெற்றியாகும்.

மாலை நித்தியானந்தனால் எழுதப்பட்ட இவ்வகையின் பல்வேறு நகரங்களிலும் மேடையேறிய "ஐயா வெக்சன் கேட்கிறார்" என்னும் நாடகம் இரண்டாவது நிகழ்ச்சியாக இடம்பெற்றது. மக்களிற்குச் சம்பந்தமில்லாதனவும், அவர்களுக்கு அதிகம் புரியாதனவும், தவறானவையுமான கருத்துக்கள் சுவோகங்களாக முன் வைக்கப்பட்டுத் திட்டமிட்ட பிரசாரத்தின் மூலம் மக்களை ஏமாற்றினார்கள்.

நாடகத்தில் வரும் கதாநாயகனான ஐயா உலகம் உருண்டையல்ல தட்டையே, கூரியனே பூமியைச் சுற்றி வருகிறது என்கிற ஒரு கருத்துகளையும் தமது பிரதான அரசியற் கோட்பாடுகளாக முன்வைக்கிறார். அவரினதும், அவரது ஆதரவாளர்களினதும் பிரச்சாரத்தால் ஊர் இரண்டுபட்கிறது. தட்டைக் கோண்டியும், உருண்டைக் கோண்டியும் ஒருவரை ஒருவர் குரோதத்துடன் நோக்குவதும், வன்செயல்களில் ஈடுபடவதும் தொடர்கின்றன.

இறுதியில் ஐயா வெற்றி பெறுவதுடன் மக்களை ஏமாற்றுவதற்குத் தான் வெற்றிகரமாகப் பயன்படுத்திய கருத்தில் ஐயாவுக்கே நம்பிக்கை இல்லை என்பது தெளிவாகின்றது.

தம் முன்னே கருத்துகளைப் புத்தியூர்வமாக நோக்காது பிரமுகர்களது செல்வாக்காலும், வீண்டம்பத்தினாலும் உந்தப்பட்டக் கோண்டிகள் சேர்வதையும் உணர்ச்சிவசப்பட்ட அடிக்கடிக்குத் தயாராவதையும் மிகுந்த நகைச்சுவையுடன் நாடகம் வெளிப்படுத்தியது. மிகவும் ஒழுங்காகவும், கட்டுப்பாட்டுடனும் அமைந்த இத்தயாரிப்பில் ஒளி, ஒலியும் பெரும் சிரத்தையுடன் செய்யப்பட்டிருந்தன. யூனிவசிறி ஹெஸ்கூல் மண்டபத்தின் பாரிய குறைபாடுகளை மீறி சபையோர் உரையாடல்களை நன்கு கேட்கக் கூடிய அளவுக்கு ஒலி, ஒளி ஒழுங்கு செய்த தயாரிப்பாளர் எழுது பாராட்டிற்குரியவர்களே.

ஒரு பாத்திரங்கள் தமது வசனங்களை நன்கு மனனம் செய்யாததால் நாடகத்தின் இயல்பு சில இடங்களில் தடைப்பட்டது போலத் தோன்றியது. ஆத்து வரும் தயாரிப்புகளில் இக்குறை தவிர்க்கப்படும் என எதிர்பார்க்கலாம். மொத்தத்தில் மெல்பன் கலைவட்டத்தினரும், நடகர்களும், மாலை நித்தியானந்தனும் நல்ல ஒரு நாடகத்தை மேடையேற்றியதற்காக எழுது நன்றிக்கூரியவர்கள்.

~ அரங்கன்

TALON KARATE DO

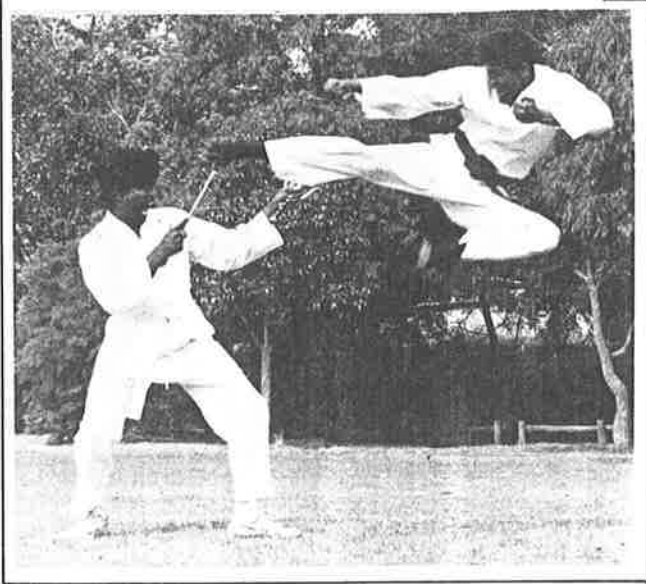
(SHOTOKAN)

LEARN TO DEFEND YOURSELF

And improve both Mentally &
Physically, as well as have
an increase in fitness &
Confidence with speed & power

INSTRUCTOR : SENSEI SURESH KUMAR
(3rd Dan Black Belt)

Holder of Sri Lankan, Indian and Switzerland medals

Classes for:

**All age groups
Males & Females**

**At:
Murrumbeena Church Hall**

**Phone:
(03) 568 4173**

KEP SERVICES

TRAVEL - FREIGHT - INSURANCE

LIC NO 31353

THE RELIABLE TRAVEL AGENCY FOR AMAZING BARGAIN FARES WORLDWIDE
AGENTS FOR DOMESTIC AND ALL INTERNATIONAL AIRLINES

OUR SERVICES INCLUDES :

- TRAVEL ADVISE
- TRAVEL INSURANCE
- PASSPORTS
- VISAS

OPENING SOON

CITY BRANCH

11 VICTORIA ST

(Cnr Victoria & Exhibition sts)

Easy access to all our customers

B/H (03) 748 6915

A/H (03) 749 3798

TRAVELLERS CHEQUES
UNACCOMPANIED BAGGAGE
AGENT FOR AMP INSURANCE

COMPUTER SYSTEM SALES & CONSULTANCY

A NEW YEAR GIFT FROM KEP FREE!!

- * 1 set of Mouse * 1 Box of Maxell DSDD
- Diskettes * 1 piece of Cleaning kits with purchase of

PC/AT 286 - 21MHZ IBM Compatible System

- # 1 MEG on board
- # 80286 - 16 CPU
- # Landmark 21 MHz
- # 1.2 MB Floppy D.D
- # Serial/Parallel Ports
- # Compact Case
- # 200 Watt Power Supply
- # 101 Extended Key Board
- # 44 MB Hard Disk (28ms)
- # 16 Bit 256K VGA Card
- # 14" High Resolution VGA Colour Monitor (1024 x 768)

ONE YEAR WARRANTY
ONLY \$1695 (Limited stocks)
Phone 03-748-6915

- ### PC/XT 4.77/10 Mhz
- # 640 K RAM
  - # 1 x 360 K F/D
  - # DUAL DISPLAY CARD
  - # SERIAL/PARALLEL PORTS
  - # COMPACT FLIP TOP CASE
  - # 101 EXTENDED KEY BOARD
  - # 14" MONOCHROME MONITOR

ONLY \$ 795

- ### PC/AT 286-16 8/16 Mhz
- # 1MB RAM (EXP 4MB)
  - # 1.2 MB F/D
  - # VGA CARD
  - # SERIAL/PARALLEL PORTS
  - # COMPACT FLIP TOP CASE
  - # 101 EXTENDED KEY BOARD
  - # 14" HI RES VGA MONITOR

ONLY \$ 1385

FREE DELIVERY AND INSTALLATION

PC/AT 386-25 25Mhz

- # 1MB RAM (EXP 4MB)
- # 1.2 MB F/D
- # VGA CARD
- # SERIAL/PARALLEL PORTS
- # COMPACT FLIP TOP CASE
- # 101 EXTENDED KEY BOARD
- # 14" HI RES VGA MONITOR

ONLY \$ 2225

ACCESSORY PRICES WITH SYSTEM

- # 40 MB H/D
- # 100 MB H/D
- # MOUSE
- # 5.25" F/D
- # 3.5" F/D

(INC T)

FOR PERSONAL SERVICE CALL
R.SIVANATHAN   **BALA RAVINDRAN**
(03) 749 3798 (A/H)   (03) 748 7521 (A/H)